

நூலாம் Integral

பதின்மூலக்கிய ஏ ⑩

தொ - பங்குனி

1974

7

75 சதம்

இவாந் மனைரக்கார்
(கோவைகுமரன்)

With best Compliments of

KARUNA TRADING CENTRE
29, DAM STREET,
COLOMBO II.

இந்தியை Integral

2	சு. மகாலிங்கம்
ஊர்வசி
5	அ. போகராசா
தொலைவு
7	நந்திமகன்
இளையதலைமுறை
பின்றும்
12	மு. பொன்னம்பலம்
இலக்கிய ஊழல்கள்
21	கோவிந்தனின்
முன்று கவிதைகள்
23	மு. புஷ்பராசன்
ஓஅந்தத்துயர்மேகம்
24	மு. தலையசிங்கம்
கலப்பு வலயம்

எது கலீ?

நான் சத்தியத்தில் அழகைக் காண்கிறேன்
அல்லது சத்தியத்தினுடாய் அதனைத் தெரிவிடு
நேர். எல்லா உண்மைகளும், சத்தியபூர்வமான
முகங்களாய். சித்திரங்களாய், பாடத்தளாய்
நின்று அற்புதமாக அழகைகளிடவன். சத்தியம்
என்பது சத்தியம் பற்றிய வெறும் கருத்தல்ல.
மக்கள் பொதுவாக உண்மையின் அழகைக் கா
ணத்தவற்றிலேகிழுகள், அவர்கள் சத்தியத்திலீ
நேரு விளகி ஓடி, அதன் அழகினைத் தெரிக்க
இயலாத்தகுடுடர்களாகி விடுகின்றனர். எப்போது
மனிதன் உண்மையின் - சத்தியத்தின் ஆழங்க
தரிசிக்க ஆரம்பிக்கிறானே அப்பொழுதுகள் உண்மையான
கலீயும் உதயமாகிறது.

வாழ்கை எல்லாக் கலீகளிலும் உயர்ந்தது,
மூரணத்துவத்துக்கு சம்பித்துவிட்ட மனிறனே
உயர்ந்த கலைஞர். உயர்ந்த வாழ்க்கை பற்றிய
எல்லைகளும், அவை பற்றிய உரமான அடிப்படை
யுமற்ற கலீ எதற்காக?

தூய்மையான வாழ்க்கையே உயர்ந்ததும் உண்மையானதுமான கலீயாகும். குரலைப் பயிற்று
வதனால் நல்லதெராகு இசையை இசைப்பது பல
ரால் சாதிக்கக் கூடியது. ஆனால், தூய்மையான
வாழ்க்கையில் - அதன் அமைதியில் - எனும் சங்கீ
த்ததை இசைக்கக் கூடியவரிகள் மிக மிக அரு
மையாகவே காணப்படுகின்றனர்.

— மகாத்மா காந்தி —

முரணியில் வெளியாகும் படைப்புகளுக்கு படைப்பாளிகளே பொறுப்பாளிகள்
சுலவித தொடர்புகளுக்கு முகவரியுடனேயே தொடர்பு கொள்ளுக்கள்

பூசன்ற ஆண்டில் வெளிவந்த புத்தகங்களில் சிலவற்றை அவ்வப்பகுதியில் சிறந்ததாகத் தெரிவுசெய்து, அப் புத்தகங்களின் ஆசிரியர்களுக்கு இல்லாகை சாதித்திய மண்டலம் இல்லான்டு பரிசில் வழங்கிக் கொரவித்ததை வாசகர்கள் மறந்திருக்கமாட்டார்கள். பொதுவாக “பரிசு பெற்ற நூல்” என்னும்போது அந்நால் மிகவும் தரம்வாய்ந்த ஆழமான விமர்சகர்களால் மிகவும் போற்றப்பட்ட நூல் என்ற கருத்தையே எவ்வரும் மனதில் கொள்ளவர். ஆனால் ஈழத்துத் தமிழ்லக்கில் இதற்கு எதிர்மானங்களிடமிருப்பிடையே இந்த ஆண்டில் நிகழ்ந்துள்ளது. இந்த ஆர்ப்பாக்கிய நிலைகிருக்காரனம் என்ன? சாதித்திய மண்டலத் தமிழ்ப்பகுதி அங்கத்த வர்களையோ அல்லது பரிசுபெற்ற நூல்களின் ஆசிரியர்களையோ இதற்காகக் குறைக்குறவதில் அர்த்தமில்லை. குற்றம் முழுக்க முழுக்க சமுத்து வாசகர்களின் மீதுதான் என்பதை சமுத்து இளந் தலைமுறையினர் நன்கு உணர்ந்துள்ளனர். தரமும் ஆழமும் அகற்ற பார்வையும் கூடவே துணிவும் நேர்வையும் கொண்ட நமக்கு முன் தலைமுறையைச் சேர்ந்த விமர்சகளை ஒரு

வனுவது ஈழத்தில் இன்று இல்லவேயில்கூர இதன் காரணமாகவேதான் இந்தத் திரமற்ற நூல்களும், அவற்றுக்குப் பரிசுகொடுத்து தங்கியிருக்கின்ற வளர்க்கும் திருவிளையாட்சிகளும் துணிவுகரமாக சிலமுற்போக்கு விமர்சகர்களால் நடைபெற்றுவருகின்றது. இந்திலையில் நாம் இவர்களை விடுத்து இவர்களை எதிர்க்கவோ அல்லது விமர்சிக்கவோ இதனால் துணிவும் நேர்வையும் இன்ற் தலைமுறையினரான எமக்கு இல்லை என்று அர்த்தமில்லை. சரியானதொரு சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்திருக்கிறோம் என்பதே உண்மை) நமது அயற்நாட்டில் சாதித்திய மண்டலப் பரிசுபெற்ற (பரிசு தரம் மிகுந்த காரணத்தாலேயே கொடுக்கப்பட்டது) ஒரு படைப்பாளியின் இரு பக்க உணர்வுகளை இங்கு வெளியிடுவதால், சாதித்திய மண்டல அங்கத்தவர்கள், பரிசுபெற்ற நூல் ஆசிரியர்கள், ஈழத்து முற்போக்கு விமர்சகர்கள் அவர் அணியினர் என்போர்க்கு சிறு அருட்டுணர்வை ஏற்படுத்தலாம் என நம்புகிறோம்:

—ஆசிரியர்

தினகரின் இருபக்கங்கள்

ச. மகாலிங்கம்

பிரபல இந்திமொழிக் கவிஞரான தினகருக்கு அவரின் ஊர்வசி என்ற நூலுக்காகப் பாரதிய நான்பீடத்தின் 1972ம் ஆண்டுக்கான பரிசு கிடைத்துள்ளது. இந்தியாவிலேயே மிக உயர்ந்த பெறுமானமுடைய இலக்கியப்பரிசான இலட்சம்ரூபர் அங்குத் தினகர்க்குப் பட்டது. அவருடைய முழுப் பெயர் டாக்டர் ராம்தாரி சிங்கா என்பதாகும். ஆனால் ஆவருக்குரியதாகக் கருதப்படுவ் தினகர் (தினகரன்—குரியன்) என்பது அவரின் புதைப்பெயரே.

மக்களின் அபிவாட்டசைகளுக்கு ஏற்றதாக எளிமையான, உணர்க்குமிகுந்தநடையில் அவர்களினைத்தகை ஆக்கினார். தேவை விடுதலை இயக்கம் பற்றிப் பாடிய போதும் தனிமனித விளைத்துமாருவாறு வாழ்க்கை மதிப்புவிளைப்போ

ராட்டங்களால் தவிக்கின்றதென்பது பற்றியும் அவர் நூல்களில் காணலாம். இவரின் முக்கிய கவிதை நூல் குருஷேத்திரம் (1946) ஆகும். இதில் சமூக நீதியை ஏற்படுத்துவதற்காக வன்முறையைப் பயணபடுத்தலாமா என்ற விடயம் விவாதிக்கப்படுகிறது. இங்கள் தற்காலச் சமூகத்தின் நிலைமைகளையும் பிரச்சினைகளையும் விளக்குவதற்காகப் பழைய காவியமான மகாபாரதத்தைப் பயணபடுத்தியுள்ளார். அதில் நவீன விஞானமும் தொழில் நுட்பமும் கொணர்ந்த வெளிக் குண்ணேற்றம் பற்றி ஆரர்ய்து அங்குகருணை என்பவற்றின் சமூக இணைப்புப் பணியினை அழுத்திக்கூறுகிறார். அந்தநூலில் மறுபுவழிக் கவிதை வடிவம் தொடங்கி தற்காலக் கவிதை வடிவம் வரை வெற்றிரசமாகக் கையாளப்பட்டுள்ளது.

ஹர்வசி (1961) யிலும்பொழுது இந்திகாசக் கலையையே நவீன சமூதாயத்தைப் புரிந்து கொள்ளப்பயன்படுத்துகிறார். இதில் தனிமனி தவின் காதல், மகிழ்ச்சி அதில் சிற்றின்பத்தின் பங்கு என்பன பற்றி ஆராய்ந்துள்ளார். துணி வட்டஞம் உறுதியுடனும் நமது சமூகத்தில் ஆண் - பெண் உறவு, வாழ்க்கையில் சிற்றின்பத்தில் பங்கு என்பன பற்றி ஆற்றந்துள்ளார்; இந்தி மொழியில் இது துணிகரமான முன்னேடு முயற்சியாகக் கருதப்படுகிறது.

இந்திய சாகித்திய அகாதமியின் உதவிச் செயலாளரான திரு. பாரத் பூர்ணி அகர்வால் கவிஞர் தினகரைப் பேட்டிகண்டு அவரிடம் குறிப்பாக ஹர்வசி பற்றிப் பல கேள்விகள் கேட்டார். அந்தப் பேட்டி Indian and Foreign Review என்ற சஞ்சிகைக்கு நன்றி சொலுத்தி அப்பேட்டியின் முக்கிய பகுதிகளின் மொழிபெயர்ப்பைக் கீழே கந்துள்ளேன்.

கேள்வி: நீங்கள் தேசுபக்தி, சமூகப் புரட்சியின் கவிஞராகவும், ஊக்கமும், வீரமும் தங்கள் கவிதைகளின் முக்கிய நோக்கங்களாவும் இருந்திருக்கின்றன. காதல், அழகு என்பவை பற்றியும், வியக்கத்தக்க காதற் சாரிபும் ஆற்மீக வடிவமைப்பும் மினிரும், ஹர்வசி என்ற நீண்ட கவிதையை ஆக்குமளவிற்கு நீங்கள் மெட்டுமை படைத்தவாரானது என்னனம்?

பதில்: இது மாக்கபெற, ரோமியோ யூவியத் என்ற இரண்டையும் சேக்ஸ்பீயரி என்ற ஒருவராகேயே எங்களும் எழுத முடிந்தது என்று கேட்பதற்கு ஒத்ததாகும். யான் அதற்கு விதி விலக்கானவன் அல்ல. வட, தென்துருவம் என்ற இரு துருவங்களையும் தம் இதயத்துள் கொண்டு ஆத்மாவின் பருவகாலத்திற்கேற்ப ஒன்று அல்லது மற்றத்துருவம் பற்றிப் பாடிய கவிஞர்கள் பஸர் இருந்திருக்கின்றனர். ரேனுகா (1935) கங்கர் (1938) என்ற எனது படைப்புகள் வெளியானபோது யான் புரட்சியினதும் தேசாபிமானத்தினதும் ஒளிக்குரல் என்றும், அக்காலத்தின் போக்கினைச் சரியாக முழக்குப் பவன் என்றும் போற்றப்பட்டேன். ஆனால் அதே சமயத்தில் யான் எனது ஹெமினீஸ் நொந்து எழுதிய வரிகளை மக்கள் கவனிக்காமலே விட்டனர்.

யான் அப்போது அலை மோதிய அரசியல்

குழப்பங்கள் சந்திகளில் அமிழுந்துவிட விரும்பவில்லை. ஆனால் அவை அரலாற்றின் முக்கிய பகுதிகள்: மகாத்மா காந்தியின் தலைமையில் இந்தியா அந்தியர் ஆதிகங்களை வெற்றிகொள் அப்போது கடுமையாகப் போராடிக் கொள்கிறுந்தது. நிலகள் சிறைக்குப் போகாமலிருந்தாலும் அந்தப் போராட்டத்திலிருந்து நீங்கள் எப்படி ஒதுக்கியிருக்க முடியும்?

கலைநோக்குமூலம் பொருளாநார் அரசியல் பிரச்சினைகளைப் பார்த்தால் மட்டும் போதாது. அவற்றிலும் உயர்ந்த காதல், அழகு என்பன வும் இதயத்தின் ஆத்மீக அபிலாகைகள் என்பன பற்றிய விடயங்களும் உள்ளன. ஆனால் காந்தியால் மூடப்பட்ட தீவ்வுமிகுந்ததாக வும் தூய்மையானதாகவும் இருந்தது. அதனால் கவிதையின் விழுமிய விடயங்களும் அத் தீக்கொழுந்துக்கு தம்மை விரும்பி அரப்பணித்துக் கொண்டார்.

யான் புரட்சிக்கணல்மிக்க கவிதையொன்றை வெளியிட்ட ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் அனங்கீகும் வெடிகுண்டொன்றைத் தீர்த்த திருப்தியையடைந்தேன். ஆனால் அதேசமயத் தில் தாகிள் தந்தக் கோபுரங்களில் இருந்து கொண்டு அழகான கவிதை பாடுபவர்களைக் கண்டு யான் பொருவமப்பட்டேன். எனவே சிலசமயங்களில் அவர்களைப் பின்பற்றவும் யான் விரும்பினார். ஆனால் பூமியின் அமைப்புபலம் மிகுந்ததாக என்னிடம் இருந்தது. எனவே வானத்தில் முகில்களின் மேலெழும்பிச் செல்ல யான் முயன்றபோதெல்லாம் பூமியின் அவைகள் களின் ஒலி அங்கும்கூட என்னை வந்தடைந்தது. அதனால் சிறிமுந்த பறவைபோல ஜேழீயிடம் பெறும் கொந்தளிப்புகளில் நடுவே யான் வீழ்ந்தேன்.

எனது ஆரம்ப காலந்தொட்டே யான் இருதினைகளில் கவர்ந்திருக்கப் பட்டேன், ஒரு பக்கத்தில் பொது மக்களை ஆட்கொண்டிருந்த பெரிய புரட்சிகர உணர்ச்சிகளுக்கு வடிவம் கொடுக்க வார்த்தைகளைத் தேடும் உந்துதல் இருந்தது. மறு பக்கத்தில் உலகத்திற்குச் செய்முறைப் பயணற்றதும் தனிசீய அழகுமட்டும் உடையதுமான பொருட்களைப் பாடவேண்டுமென்ற விருப்பமிருந்தது. இவ்விருந்தே போக்குகளையும் அக்காலத்தில் இந்தியாவில் வாழ்ந்து கொள்ளிருந்த இரு கவிஞரிகளான முகம்து

கிக்பால், இரண்டிரதாத் தாகூர் என்போர் பிரதிபநித்தவர். அவர்களினுக்கும் எனது இன்மை மிகுந்த ஒத்தாவில் குறிப்பிடத்தக்க நாக்கத்தை ஏற்படுத்தினர்.

நாம் உருவாக்கப்படும் அந்த இனமைக் காலத்தில் நமக்கு சிக்கப்பிடித்தமான கவிஞரை நாம் தேர்ந்துகொள்ள வேண்டியதே. ஒருவருக்கும் பதிலாக யான் இருவரைத் தேர்ந்தெடுத்தேன். யான் அவர்களை வெருவாக விரும்பிய தினால் இருவரிடமிருந்து மற்றவரிடம் செலவு தும் மீண்டும் மூன்றவரிடம் திரும்பிச் செலவு தும் எனது இயற்றக்கூர்கினிட்டது.

“சேஷாகா”, “கங்கா” வெளியிடப்பட்ட போது என்னை தேசாபிமானி புடிடகியாளன் என்று கூறினர். ஆனால் ஓராண்டின்பின் ‘ரஸ அந்தி’ ‘உயாண்ட வாகீற்’ என்பன வெளி அந்தபோது யானும்நடைமுறை உண்மைகளிலி குந்த தப்பி போடுபவனுக்கு மாறிவிட்டேன்கள் மனுமனுக்கப்பட்டது. ஆனால் யானே ஒரு அடைமொழி எங்களும் கருத்தற்றதோ அங்குமோ மற்றதுவும் எனக்கு கருதுகிறேன். எனி கூம்யாகச் சொன்னுக் கான் ஒரு கவிஞர்கள் மட்டுமே, யான் என்னுன்னிருக்கும் கேறுபட்ட கான்விரிம்புகளிலிருந்து பேசகின்றேன்.

கேள்வி: ஊர்வினி என்ற பூரங்கி கடையின் தனிச்சிறப்பாக நீங்கள் காட்டுவது எது? அதனை விளக்குதற்கா அல்லது அதன் மூலம் தற்கால வாழ்க்கையைப் புரிய வேக்கக்கூல் நீங்கள் குறியின்றிருக்கிறீர்கள்?

பதில்: விளக்குவதற்கால். புரிய வேக்கக்கூலை மூன்றின்றுக்கிறேன். ஒரு பெண்ணின் ஆகுங்கம் வில் இரு அம்சங்கள் உண்டு. ஒன்று நாம் இவ்வட்கமிகி எனக்கு குறிப்பிடுவது; மற்றது அப்சரஸ் என்பதுவது. பெண்ணிடம் இலட்சமியின் அம்சம் மிகும்போது அவன் திபாங்களைப் புரிகிறான்; சௌலை செய்கிறான்; காப்பாற்றுகிறான். பெண்ணிடம் அப்சரசின் அம்சம் மிகும்போது

அவள் யப்பித்திருக்கும்; நான் என்னொராலும் காதவிக்கப்படவேண்டுமென்பதில் மிகுந்த வேட்கையுடையவளாகின்றேன்.

இரு பெண்ணிடம் இத்த அப்சரசு அம்சம் மிகும்போது அவள் கூடப்பேற்றை விரும்புவதில்லை. பின்னைகளைப் பேணி வெர்க்கவும் விரும்புவதில்லை. அத்துடன் அவள் மற்றவர்க்காகவாழ்வதென்பதும் வெகு குறைவு. ஜார்வசிக்கு அரம்பை மகன், எனவே இப்பாக்கில் அவள் அப்சரசு அம்சம் மிகுந்த என்னாப் பெண்ணினையும் குறிப்பவளாக விளக்குகிறேன். ஆரதிர்ஷ்ட வசமரக நாகர்கம் முன்னேது பெண்ணிடம் இந்த அப்சரசத் தன்மையே கேறும் மேலும் மிகுகின்றது.

இவ்வாறே ஒத்திக்கத்தை நாடுவோர்க்குப் பாலியல் (Sex) விலக்கிவைக்கப்பட்ட ஒன்றே எத் தலைக்குக்கருதப்படுவதை சியாவன் பற்றிய புராணக்கதையைப் பயன் படுத்திக் காட்டியுள்ளேன். கக்ஞ்யானவு மனந்த பின்னும் கட்ட சியாவன் ஒரு துறவியாகவே தொடர்த்திருந்தார். உண்மையில் கக்ஞ்யாவன் கருங்களைப் பற்றியபோது சியாவன் அவளைத் தமது எல்லாத் தவங்களின் விளைவான பரிசாரதைக் குறித்தார்.

கேள்வி: தற்காலத்தையப் பெண்மைபத்திற்குத் தங்கள் கருத்தென்ன?

பதில்: பள்ளியறைப் பகுக்கூக்கைக் கேள்வு ஒரு அப்சரசாகவும் எண்ண நேரங்களில் ஒரு இலட்சமியாகவும் விளங்குவதென்றுமேனவே யான் விரும்புகின்றேன். ஆகவதற்போதைய இரசாயன, பொறிநுட்பக் குழுமபக் கட்டுப் பாட்டு மழிமுறைகளினால் பெண்ணிடம் அப்சரசு அம்சம் இலட்சமி அம்சத்தை இவகுவாகவே விஞ்சி நிற்கும் நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது.

மு. தீர்யசிங்கத்தின்

“மெய்யுள்”

விரைவில் வெளிவருகிறது

தொலைவு

—அ. யேசுராசா—

சமீப நாட்களாய் நண்பர்கள்மேல் அவனுக்கு சடுபாடு குறைவத் தொடங்கியிருந்தது. மூன்று நான்கு பேராய் ஊரில்; கொழும்பில் அவர்கள் இருந்தபோதும் கலிப்புக்கொண்டு வந்தான். சடுபாடு கொள்ள முடியாதவர்களின் நடுவில், தனித்துப்போன வரட்சி உறுத்திய வேளையில் சந்தித்த அவர்களை, ‘ஓயவில்’ களென முன்னர் நினைத்திருந்தான். ‘ஓயவில்’ களும் வெம்மை கொள்கிறதைப்போல, உணரத் தொடங்கினான்.

புத்தகங்கள், படங்களைப்பற்றி எவ்வளவு சடுபாடு கொள்ளக் கூடத்திருப்பார்கள்? ‘வாய்பாடுகளில்’ அடைப்பட்டவர் நடுவில், விலகி நின்றவர்களாய்க் கூடிய கொள்ளக் கூடத்திருப்பார்கள்.

ஊரில் நின்ற நாட்களிலும் வாசிக்காலை முடினால் அலுப்பாந்தியின் மன்கும்பங்களின் மேல் என இலையிப்பாக, அந்தக் காலங்களிலே முன் விரவு நேரங்கள் கழிந்து போயின. கொழும் பில் வேலைப்பயணங்களிற்குப் பிறகு—நெருக்கங் கொண்ட ஓரிருங்கோடு கடலோரக் கற்களில் ஸ்லோட்ட்ரையிலில், மாணியில் வேலை ஒய்ந்த சந்திப்புகளிலும் கூடத்திருப்புக்களிலும் உயிர்த்து டிப்பு நிறைந்திருந்ததுதான்.

‘கலாபவனத்தின்’ ஓவியக் காட்சிகள்.....; அருமையாய்ப் பார்க்க நேர்ந்த அந்த உன்னத்த திரைப் படங்களை வெல்லாம் நிறைவு கொள்ளக் கழிந்த கூடத்தான்.

தேடித் தேடிப் படிக்க முடிந்த புத்தகங்கள். அவை தொற்றிய அழகான கூடத்திருப்புக்கள் எல்லாம்

அர்த்தமிழந்து போகிறதாக இப்போது அவனுக்குப்பட்டது. தன்னேடு நெருங்கியோரின்

இந்த நட்பை அதிசயமானதென நினைத்து, முன்னர் வியந்திருந்தான்.

அவையெல்லாம்.....வீழ்ச்சி கொள்ளத் தொடங்கிவிட்டன.

அவனைப் புரியாதவர்களைப்போல் ஊசியாப்குக்குத்துகிற நலினங்களை அவர்கள் அவனுக்குச் சொன்னார்கள், அந்த நலினங்களில் அவுக்கமாற்றம் கொண்டான். தனது கூடத்திருப்புக்களில், போக்குகளில் ஒரு நம்பாமையை எரிச்சு மிக வெளியிடுவதையும் கண்டான். அவர்கள் தன்னைப் புரிந்து கொள்ளவில்லையென்பதில் பெரு வியப்புக் கொண்டவன், பிறகும் இவர்கள் ஏன் தன்னுடன் தொடரிபு கொள்ளுகிறார்களென்பதிலும் ஒச்சரியமடைந்தான்.

தன்னைப் பாசாங்கு பண்ணுகிறவனுயக்கானுகிறவர்கள் தன்கை விட்டு ஏது விவகிப்போகவில்லையெனப் பார்த்தவான். அது இப்படியோ எனக் கந்தேகங் கொண்டான்.

எத்தனை புத்தகங்கள்!.....அருந்தலான அருமையான புத்தகங்கள்.....அவற்றைப்பற்றிய விடயங்களை அவன், அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறான்- அவனிடமிருந்து அவர்கள் புத்தகங்களைப் பெற்றுச் செல்வார்கள், அருமையான, மிக அருமையான புத்தகங்கள்.... அவர்களிடமிருந்து அவனுக்கு..... நாக்கோ ஐந்து தான்.

இதனால்தான் போன.....

‘ஒரு செய்தி தருவோனுக்கத்தான்’ அவர்களுக்குத் தான் இருக்கிறேனோவெனக் கந்தேகங் கொண்டான். இதைசிட்ட தனக்கு அர்த்தமில்லையெனக் கண்டாவளின் மனது உடைந்து போக அந்தச் சந்திப்புக்கள் கூடத்திருப்புகளில்

நாட்டம், குறைந்து வரக் கண்டான். எழுதிய கடிதங்களிற்குச் சாரமான பதில் கிடைக்காத கிளி, அந்த மாழ்ப்பான நண்பருக்குக் கடிதம் எழுதுதலிலும் அவனுக்கு ஆர்வம், குறைந்தது.

குழவும், தனிமை கொண்டதெனக் கண்ட வனின் முன்னால் தான் இழந்துபோன அவளின் நினைவுகளும் உறுத்த, துயரங்கள் பெருகி வரக்கண்டான். அர்த்தமில்லாததாய்க் கழி கின்ற நாட்களிடையில்தான் அந்தக் கடிதம், அவனுக்குச் கிடைத்தது.

அந்த மாழ்ப்பான நண்பர் ஏதோ ‘இன்ற விழு’விற்கு வருகிறாம். நீண்ட நாட்களின் பின்னர் அவரை நேரில் சந்திக்கப் போவதைப் பற்றியும் அவன் ஆர்வங் காணவில்லை. ‘வந்தால்’ சந்தித்துக் கொள்வோ’ மென மட்டும் நினைத்துக் கொண்டான்.

அவரும் வந்தார்.

காலையில் ஸ்ரேஷனில் நெடுநாளைக்குப் பிறகு காண்பதால் ஆர்வமாய் அவர் கதைத் தார்தான்; அவனும் சும்மா கதைத்தான். ஸ்லோ ரெயினில் வெள்ளவத்தைக்கு வருகையில் கதை தொடரவில்லை, அவர் பெட்டிக்கு அப்பால், தலை நீட்டிச் சும்மா பராத்துக்கொண்டு வந்தார்.

அவனும். இன்னும் பரபரப்புக்கொள்ளத் தொடங்காத - அமைதியில் ஆழந்து கிடந்த நாரத் தோற்றுத்தில், எட்டிய வெளியில் கூத்தியபடி பறந்த காகங்களைப் பார்த்து இவ்யிப்புக்கொள்ள வந்தான். காலையில் அந்த அழகிய விக்கிப்பில் மனம் நிறைவு கொண்ட தென் உணர், அந்த நண்பரோடும் நன்கு பழக வேண்டுமெனத் திட்டிரென நினைத்தான். அவரோடு ஊரில் கழித்த அருமையான பொழுதுகளையும் நினைவு கொண்டான். ஊரில் தன் மனது நெருங்கிய ஒரே நண்பனை முன்னர் எழுதியிருந்ததையும், அப்படியே அங்கிகிரித்தான். அதன் பிறகு—அவன் சிறிது மனம் விட்டுக் கதைத்தான். இன்ரவிழு ஊர்ப்பு தினங்களை அவை பிரிந்து போயின.

பின்னேரம் தம்மோடு படித்த பிறுங்கிசைச் சந்திக்க இருஷ்டபாசித்துப் போன்றார்கள். பொவில் ஸ்டேஷனிற்குள் நுழைந்து பின்னாலுள்ள பச்சிவர்ஸ் குவாட்டர் சிற்குச் சென்று விசாரித்தபேர்து, சுத்தத்தைக் கேட்டுப் பிறுங்கில் வெளியே வந்தான்.

முதலில் இவளைக் கண்டவன்,

“குரி.....! கனநாளைக்குப் பிறகு..... என் இவளைப்பார்த்து மகிழ்ச்சியுடன் சொல்லியபடி நண்பரின் கையைப் பற்றினான்.

அந்த நண்பரளவிற்கு அவன் பிரான்சிசோடு தெருங்கியிருக்கவில்லைதான். எந்தவித அந்த ரங்கங்களையும் பகிர்ந்து கொள்ளுமாலிவிற்கும், அது நெருக்கங் கொண்டிருக்கவில்லை. ஏழூட்டு வருடங்களின் முன்னால் ஒன்றூய்ப்படித்தார்கள் என்பதுதான் அவளைப் பொறுத்தவரை அவருடனே தொடர்பு. ஆனாலும் அவளின் நெருங்கிய அழைப்பும், கதைப்பும் உற்சாகமான சடுபாட்டைச் சுற்புத்தியிருந்தது; மகிழ்ச்சியாய்க் கதைகளில் பங்கு கொள்ள என்னான்.

“வாருங்கோ.....கடைக்குப் போகலாம்” எனப் பிறுங்கில் கேட்க இருவரும் எழுந்து போனார்கள். கடையுள் நுழைந்து போனதுமே ‘பக்’ கென ஒரு மொச்சை நெடி மூக்கில் பரவியதை அவன் உணர்ந்தான். புகை படிந்த பூச்சுக்கள் உடைந்திருந்த கடையின் அழுக்கான சுவர்கள், மேசையில் கும்பல் கும்பலாய் மொய்த்திருந்த இகையாள்களைக் கண்டதில் அருவெறுப்புப் பெருகி வரவும், அதை வெளிக் காட்டாமல் அமர்ந்திருந்தான்.

பிரான்சில் உடைத்து ஊற்றிய ‘தெக்ரோ’ வை அவன் குடித்துக் கொண்டிருந்தபோது நண்பரும் பிறுங்கிசும் கிளாஸ்களைப் பற்றிய படி, எதோ கதைத்துக்கு கொண்டிருந்தார்கள்.

பிரான்சில் திட்டரென “ஹசியாவின்ர வீட்டை போனியா...? எப்படி விஷயங்கள்...” என ஆவலாய், தான் மணந்து கொள்ளப் போகும் பெண்ணைப் பற்றிக் கேட்டான்.

“ஓம் போனானான்.....” எனத் தொடங்கி யவர் இவளை அவதானித்ததைப் போல் நிறுத்தினார்.

“என்ன.....டா, குரிதானே இருக்கிறது... கெதியனச் சொல்லன்ரா” எனப் பிறுங்கில் விரைவு படுத்தவும்,

“பெரிய விஷயங்கள்....., நான் பிறகு சொல்லுவந்.....” என்று அவர் இழுத்தபடி... அவன் ஏமாற்றங் கொண்டான். அவர்களி டையில் தான் மூன்றாம் மளிதனுகினுளைன்றத் தெரை, பெரிதாய் அது உறுத்துவதை உணர்ந்தான். அந்தக் கதைகளை அறிதவில் அவனுக்கு நாட்டம் இருந்ததில்லை.

பிறுங்கில் சொல்லும்படி சொல்லவும், தன் ஞேடு நெருங்கிய நண்பர்தானே தன்னை அன்

னியனும் கண்டு மெளனவி கொண்டார் என் பதே பூதாசர மாகிவர....., சமீப நாட்களாய் நண்பர்கள் மேல் ஈடுபாடு குறைந்து விலகல் காண வேண்டுமென நினைத்திருந்தது. நினை வுக்கு வரக் கண்டான்.

திட்டரென, கடையில் பரவியிருந்த மொச்சை நாற்றம் பெருகியது போலிருந்தது. இனி மேறும் இந்த இலையான் கும்பல்களைப் பார்த்துச் சுகித்தபடி இருக்க முடியாது. வெறுப்புக் கொள்ள எழுந்து “வெளியில் நிக்கிறன்” என்றபடி வாயிற் புறம் வந்தவன், நோக்க

மின்றித் தெருவைப் பார்த்தபடி நின்றன. பணிவிலிருந்து வந்த வெள்ளைக் காரோன்று தன்னைக் கடந்து போன்றை ஊன்றிப் பார்த்தான். சிறிது சிறிதாய்த் தொலைவு கொண்டு அது போவதை ஒழுந்த அர்த்தத்துடன் பார்த்து நிற்பவனைப்போல், அர்த்தமின்றியே பார்த்து நின்றன. தொலைவு கொண்ட அது சந்தி வளைவில் மெல்ல மெல்ல, மறைவு கண்டது.

சந்தி குலவிய அடிவானத்தில், கருமேசங்கள் மேல் எழும்பிக் கொண்டிருந்தன.

இளைய தலைமுறையினரும் இன்றைய தேக்க நிலையும்

நந்திமகன்

ஈழுத்தின் இன்றைய இலக்கியத்தில் ஒருவித தேக்கநிலை இருப்பதாக ஒரு எண்ணம்-உணர்வு, குறிப்பாக புதிய தலைமுறையினர் மத்தியிற் பரவலாக இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் பழைய தலைமுறையினரிற் பெரும்பாலோர் அத்தகைய உணர்வை உண்மையான ஒரு நிலையாக-சமூத்து இலக்கிய வளர்ச்சியின் ஒரு கட்டமாக ஏற்றுக் கொள்ளத் தயங்குவதோடு, புதிய தலைமுறையினரைத் தமக்குச் சமதையாக அல்லது தம மிலும் மேம்பட்ட ஒரு நிலைக்கு உயர்ச்சுடியா வாரிசுகளைக் கொண்டவர்களாக ஏற்றுக் கொள்ளவும் கூச்சப்படுகின்றனர். இத்தகைய முரண்பாடுகளுடைய எழுந்த ஒரு பின்னணி இங்கட்டுரைக்கு அடித்தளமாகிறது.

(1. மஸ்லைகை இதழ் தலையங்கம் ஒக்டோபர் 1973 2. கண்டதும் சேட்டதும்)

21. 11. 1973 இல், ரொமூபு கலை, இலக்கிய நண்பர் கழகம் கலாநிதி சிவத்தும்பியை அதிதியாகக் கொண்டு இலக்கியத்தில் இன்றைய தேக்க நிலை குறித்து நடாத்திய உரையாடலைக் களமாகக் கொண்டு என்னுள்ளே எழுந்த சில கருத்துக்களின் வெளிப்பாடே இங்கட்டுரை. அதிற் கலாநிகியவர்கள் கூறிய வற்றுள் மூன்று விடயங்களை இங்காயத்திற்

குறிப்பிடுவது கட்டுரையின் போககுக்கு அவசியமாகிறது.

1. தலைமுறை வேறுபாடு—இடைவெளி (குறிப்பாக இலக்கியத்தில்) இருப்பதை அவர் ஏற்கவேண்டியில்.
2. தேக்கம் என்பது உண்மையானதோரு இலக்கிய நிலையல்ல. அது மனத்தளவிலான ஒரு உணர்வு மட்டுமே.
3. இளைய தலைமுறையினர் என்று கூறிக் கொள்பவர்கள் தமது நோக்கு அல்லது நோக்குகள் எவை என்பதைத் தெளி வாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்களா? அவ்வாறெற்றனில் அது / அவை என்ன? எவை?

சிந்தனைச் சுதந்திரம் உலகில் இன்று எங்கெங்கு இருக்கின்றதோ அங்கெல்லைய் இந்தத் தலைமுறைவேறுபாடு அடிக்கடி பேசப் படுகின்றது. அதற்காய் காரணங்கள் எவை என்பதை வீரிவகை எடுத்தாராயப் புகுவது இக் கட்டுரையின் நோக்கமல்ல. எனினும் தலைமுறை வேறுபாடு பற்றிப் போகுவது வரைவிலக்கு ணத்தை இந்த இடத்தில் தருவது கட்டுரையின் நோக்கங்களை விளங்கிக்கொள்ள இலகுவாகும்.

புதிய தலைமுறை பழைய தலைமுறை என்பது காலவரையறையைக் கொண்டு அல்லது வயது வரையறையைக் கொண்டு இன்று பலராற் கணிக்கப்படுகிறது. மேலெழுந்தவரியாக நோக்குமிடத்து இக்கணிப்புமுறை பொருத்த முடையதாகத் தோன்றினாலும் அடிப்படையில் இது பிழையானதாகவும் பல முரண்பாடுகளுக்கு ஏதுவாகவும் அமையக் கூடியதாக இருக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக கலாநிதி சிவத்தமிபி அவசர்களின் வாய்மொழியை இங்கு எடுத்தால் ஒவ்வுது பொருந்தும். “குறிப்பிட்ட காலகட்டத் தில் அல்லது குறிப்பிட்ட வயது எல்லைக்குட்பட்டவர்கள் என்ற ரீதியில் முதிப்பதலை முறையும் இளையதலைமுறையினாலையும் ஒடுத்துக் கொள்வோம். இவர்களில் முதியதலைமுறையின் கடைசிக் கொழுந்துக்கு இப்பொழுது என்ன வயதிருக்கும்? வாதத்திற்காக ஓரளவு உண்மையும் கூட) 35 வயது என வைத்துக் கொள்வோம். இதே போன்று இளைய தலைமுறையின் முதற் கொழுந்துக்கும் இப்பொழுது 30 வயதிற்குக் குறையாது. அவ்வாருயின், நான்கு, ஐந்து வருட வித்தியாசமே இரண்டு தலைமுறையினருக்குமிடையே உண்டு. இதே நேரத்தில், வரலாற்றுக் கண்ணேட்டத்தோடு அனுரும்போது ஒரு நாட்டின் வரலாற்றில் 15 அல்லது 20 வருடங்கள் எவ்வளவு நனு கியதோ அதேபோன்றதே விலக்கிய வரலாற்றில் நாலு ஐந்து வருட இடைவெளியும். ஆகவே தலைமுறை வேறுபாடு என்பது அர்த்தமற்ற ஒன்றுகிலிருக்கிறது” என்றார். இத்தகையதொரு மறைப்புநிலை பிழையான கணிப்பு முறையினுலேயே உருவாகமுடியும்.

சிந்தனை முறைகள், சிந்தனைச் செயற்பாடுகள்—இவையே இரண்டு தலைமுறைகளை ஏற்படுத்த முடியும். விஞ்ஞானபூர்வமான அறிவு வளரும்போது, மனித வாழ்க்கை முறைகள் மாறும் பொழுது சிந்தனை மாறுதல்கள் ஏற்படுகின்றன. இதனால் சிந்தனை வளர்ச்சியும் அதிவிருந்து செயற்பாட்டு முறைகளில் வேறுபாடும் ஏற்படுகின்றன. இது புதியதொரு தலைமுறை உருவாவதற்குரிய வித்தாக உருவாகின்றது. இதனை வலியுறுத்துஞ் சான்றுகளாகச் சில எடுத்துக் காட்டுகளை இங்கு தருவது பொருந்தும்.

ஒரு இந்தத் தகப்பணியும் மகனையும் எடுத்து கொள்வோம். முன்றூட் பிழைறாக சுத்

திரண் வணங்கும்படி தகப்பண் மகனை டம் கூறினால், தகப்பனுக்கு அஞ்சி அல்லது தகப்பண் சொல்லுகிறது தரவேண்டிய மதிப்பிற் காக அதனைச் செய்ய நினைப்பானேயெழிய மனப்பூர்வமாகச் செய்ய ஒருப்படான். காரணம் விஞ்ஞான அறிவு வளர்ச்சியின் தாக்கம் அது இங்கு வேடுக்கையான ஒரு அமசுத்தை நான் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். மகன் எவ்வளவு தூரத்திற்கு விட்டு நான் உண்மைகளை அறிந்திருக்கிறேனே அவ்வளவு தூரத்திற்குத் தகப்பனும் அவற்றை அறிந்திருக்க நியாயம் உண்டு எனினும், பாரம்பரியப் பிடிப்புகளிலிருந்து விலகி அறிவூர்வமான தாக்கத்தைத் தன்னுடன் ஏற்படுத்திக் கொள்ளத் தகப்பனும் முடியவில்லை. பாரம்பரியப் பிடிப்புகள்—கட்டுப்பாடுகளுக்கு அப்பாற்பட்ட அன்றைத் தேவைகளில் விஞ்ஞானத்தின் அவசியத்தை உணரும் அத் தகப்பனுக்கு, பிழையென உணர்ந்தும்கூட அப்பிடிப்புகளிலிருந்து விலகிக் கொள்வது எளிதாயில்லை. ஆனால் மகனுக்கு அது எளிதாயிருக்கிறது.

முதிய தலைமுறையைச் சேர்ந்த ஆனால் வயதில் இளைய ஒருவன் (இலக்கியத்தில்) பேராசிரியராக இருக்கிறான் வைத்துக்கொள்வோம். அதுபோல இளைய தலைமுறையைச் சேர்ந்த ஒருவன் சிறந்த மாணவனும் அவரிடம் உள்ளான் என்றும் வைத்துக் கொள்வோம். இருப்பினும் காலவேறுபாட்டினால் (அது எத்தனை வருடங்களாயிருப்பினும் பாதகமில்லை) தமது (இலக்கியத்) துறையை ஆணுகும் முறையில் இருவரிடமும் ஹேறுபாடு எழுமுடியும். பேராசிரியருடைய மாணவப் பறவத்தில் ‘குருவின் வாக்கு வேத வாக்கு’ ஆக இருக்கமுடியும், ஆனால் அதே பேராசிரியரின் ஆசிரியப் பருவத்தில் பரிசோதனைகள் சான்றுகள் மூலமாகத் தமது ஏற்றை மாணவனுக்கு உணர்த்த வேண்டிய சூழ்நிலை உருவாகிறது. அது மட்டுமல்ல பகுவேறுபட்ட ஆறைகளிலுமிருந்து கருத்துக்கள்—புதிய உண்மைகள் ஆகியவற்றைப்பறிந்துகொள்ளும் — அறிந்துகொள்ளும் சாத்தியப்பாடும் ஆற்றலும் ஒருசிறந்த மாணவனுக்கு அதிகமாக இருக்கின்றன ஆகவே வளரும் பருவத்தில் ஏற்படும் பாதிப்புகளும் தாக்கங்களும் ஆழமானவையாகக் கால் இருவரினை. யேயும் சிந்தனை வேறுபாடுகள் தோன்ற இடமுண்டு.

இதிலிருந்து நமக்குத் தெளிவாவது இதுவே: வின்ஞான பூர்வமான அறிவு பூர்வமான சிந்தனை, சிந்தனைச் செயற்பாட்டுத் தாக்கங்கள் வளரும் பருவத்திலேயே (பெரும்பாலும் வயதில் இளையவர்களில்) இலகுவாகவும் ஆழமாக வும் பாதிப்புகளை ஏற்படுத்துகின்றன. ஒத்த பாதிப்புகள் முதிய வயதினரிடையே குறைவாகவே ஏற்படுகின்றன. இதற்கு சொந்த சமூக அரசியற் காரணங்கள் கூறப்படலாம், ஏனெனில், சாதாரணமாக மனிதாகவிடம் உள்ள மனநிலை தானிசம்பாதித்துக் கொண்ட சமூக நிலையை விட்டுக் கொடுக்கத் தயங்குகிறது. இதனுலேபடும் பாதிப்பின் தாக்கம் முதிய தலைமுறையினரிடையே ஆழமாகக் காணப்படுவதுபோல் இளைய தலைமுறையினரிடையே ஆழமாக வேறுந்றுவதில்லை. ஏனெனில், அவர்கள் வளர்ந்து வருபவர்கள்; தமது நிலையை மாற்றிக்கொண்டேயிருப்பவர்கள்.

இதே சமயத்தில், இன்னேனிறையும் நாம் கருத்திற் கொள்ளவேண்டும். இளைய தலைமுறையினரிடையே பரவகாகக் காணப்பட்டும் வெளிப்படையாக எதிராளிக்கப் பட்டும் விரும் சிந்தனைகள் முதிய தலைமுறையிலும் சிலரிடையே ஆரம்பவித்துக்களாகக் காணப்பட முடியும். ஏனெனில் சிந்தனை வளர்ச்சி யென்பது பரிமைத்திற்குட்பட்டது: ஆனால் முதிய தலைமுறையின் இச் சிறுபான்மையில் ஒரிருவரைத் தவிர மற்றவர்கள் சொந்த, சமூக அரசியற் காரணங்களுக்காகத் தம உள்ளணாவுகளை மழுப்பவேர் மறைக்கவோ முயற்சி செய்யக்கூடும். ஆகவே இந்த அடிப்படையிற் பார்க்கும்போதுதான் தலைமுறை காவறுபாடு என்பது முழுக்க முழுக்கக் கால வரையறைக்குட்பட்ட அல்லது வயது வரையறைக்குட்பட்ட ஒன்றாகக் கருதுவதற்கான மயக்க நிலை ஏற்படுகிறது.

இதுகாறும் நான் காட்டிய சான்றுகளையும் மனிதனங்களின் நிலைகளையும் வேறுபரடுவேளையும் மனதில் மீட்கும்பொழுது தோன்றுவது இது வகைவே இருக்க முடியும்:

எந்தச் சித்தனைச் சுதந்திரம் மாபெரும் தத்துவமான மார்க்கிசியத்தைத் தோற்றுவித்ததோ அதுவே தலை முறைகளை உருவாக்குவதற்கும் காரணமாகிறது. சிந்தனைச் சுதந்திரம், சிந்தனையிலும் சிந்தனைச் செயற்பாடுகளிலும் மாறு

தலையை உருவாக்குகிறது. அவை வளர்ச்சிப் பாதையை நோக்கித் தெல்லும் போது புதிய தொரு நிலைமுறைக்கான வித்து நடப்படுகிறது. இதுவே தலைமுறை வேறுபரட்டின் உண்மையான அடிப்படையாக இருக்க முடியும். ஆனால், நான் முனிபு கூறியது போவ சொந்த, சமூக, அரசியற் காரணங்களினால் முத்தவாசளிடையே இவற்றிற்கு அதிக வரவேற்பில்லாதும், வளரும் பருவத்தினரிடையே ஆழமான தாக்கங்களை ஏற்படுத்தும் பொழுதும்-புதிய தலைமுறையின் பெரும் பகுதி இளையவர்களிடமே சார்ந்து அது இளையதலை முறையாகிவிடுகிறது. இதன் விளைவாக முத்தவர்களிடையேயுள்ள “சிறுபான்மையினர்” கூட மேலோட்டான பார்வையில் “முத்தலைமுறை” யினரிடையே அடக்கமாகிவிட்டனர், இதனால் வயதுகாரிந்த மயக்க மூட்டும் கணிப்புமுறை பரவலாக்கப் படுகிறது.

இந்த ரீதியில் நாம் சிந்திப்போமாகிக், மார்க்கல் வாழ்ந்த காலத்தில் ஏற்பட்ட புதிய தலைமுறை இன்று பரம்பரையாக மாறுயிருக்கிறது. இப்புதிய தலைமுறைக்கான (பரம்பரைக்கான) வித்துக்கள் மார்க்கிற்கு முன்பே நடப்பட்டிருந்தும் அவற்றிற்கு உருவும் வலுவும் கொடுத்தது காரில் மார்க்கல் என்பதை அனைவரும் ஒப்புக்கொள்வர். மார்க்கின்னுடைய தலைமுறை அதாவது அன்றைய இளைய தலைமுறை ஒரு பரம்பரையை ஏற்படுத்தும் பொழுது தமது முதிய தலைமுறையினருடன் வேறுபாடு கொள்ள வேண்டியிருந்தது. ஆகவே இந்த வேறுபாட்டை நீக்கி, மார்க்கின் இளையதலைமுறை தமது சிந்தனைகளையும் சிந்தனைச் செயற்பாடுகளையும் ஒரு முகப்படுத்தி நிலைப்படுத்த வேண்டியிருந்ததால், இப்புதிய தலைமுறையின் ஒரு சுகாப்தம் போராட்ட உணர்விலேயே கழிந்துவிட்டது. இன்றே, அன்றைய இளையதலை முறையினரின் சிந்தனைகளும் சிந்தனைச் செயற்பாட்டு முறைகளும் போராட்ட உணர்வின்றி ஏற்றுக் கொள்ளப்படக்கூடிய ஒரு குழந்தை உருவாகியுள்ளது.

போராட்ட உணர்வுகள் குறைந்து, ஒரு தத்துவம் சமூகத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் போது இதுவரையும் ஒருமுகப் படுத்தப்பட்டிருந்த மனித சக்திகள் சிதறத் தொடங்குகின்றன. சொந்த, சமூக, அரசியல் இலாபங்

களும் அவற்றின் விளைவுகளும் தலைதாக்க முயற்சிகளின்றன. இவை தமது உச்ச நிலையை அடையும்பொழுது புதியதொரு தலைமுறை உருவாவதற்கான குழ்நிலை ஏற்படுகிறது. ஒரு பரம்பரையில் பல தலைமுறைகள் உருவாவது இயற்கை நியதிகளுக்கு அப்பாற்பட்ட தொன்றல்வே! தனிமனித, சமூக, பொருளாதார அரசியற் காரணிகளால் உருவாகும் இத்தகையதொரு குழ்நிலையின் ஆரம்ப கட்டத்தில் ஏற்படும் சிந்தனை மாறுதல்கள் தலைமுறை வேறுபாடு தோன்ற எதுவாகிறது. இத் தலைமுறை வேறுபாடு காலப் போக்கில் விரிவடைந்து புதியதொரு தனித்துவமான தலைமுறை (அல்லது பரம்பரை) தோன்ற அடி கோலுகிறது. இதுவே சமுதாய மாற்றங்களாக, வரலாற்றுத் திருப்பங்களாகப் பரிணமிக்கிறது.

இரு தித்துவம் என்பது பலவகைப்பட்ட அமைப்புக்களையும் உள்ளடக்கிப் புதியதொரு அமைப்பை ஏற்படுத்தும் முயற்சியில் தோன்றுவது. அது தனிமனிதனுக்காக மட்டும் ஏற்பட்ட ஒன்றல்ல. காலப் போக்கில் அது தனிமனிதர்களுக்காக மாறும்பொழுது அல்லது மாற்றப் படும்பொழுது அது தன் வழுவை இழக்கிறது; அதன் புதியதொரு வடிவத்திற் கான குழ்நிலை ஏற்படுகிறது.

இன்றைய சமுத்தில் முந்போக்கு இலக்கியர்த்தாக்களில் பெரும்பான்மையோர் சமுதாயத்தின் அடித்தளங்களிலிருந்து வந்தவர்கள். இவர்களது வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதி சிந்தனைப்போராட்டங்களிலும் போர்ந்த ஒரு சாப்தத்தைச் சேர்ந்தது. அதனால் அவர்கள் படைத்த இலக்கியங்களும் சிந்தனைப் போராட்டங்களுக்கு வலுக்கொடுப்பவையாக, எதர்த்துப்புரவானதாக, சாதிப் போராட்டங்களை முழுக்க முழுக்கச் சித்தரிப்பவையாக, போர்களுக்கு கொடுப்பவையாக அமைந்தன.

கால வளர்ச்சியோடு ஒட்டி மாறிவரும் இன்றைய குழ்நிலையில், இவ் இலக்கியச் சிந்தனைகளும் வடிவங்களும் பேச்சாளவில் அல்லது கருத்தளவில் மட்டுமே நிற்பதாக இளைதலைமுறையினர் நினைக்கின்றனர். அது மட்டுமல்ல; இவை நடைமுறையில் கையாளப்படாது சொந்த, சமூக, அரசியல் இலாபங்களுக்கான கருத்துப் பரிவர்த்தனைகளாக மட்டுமே ஒரு

மாறுவதாகவும் இவர்கள் உணர்கிறார்கள். மேலும், சாதிப் போராட்டங்களைச் சித்தரிப்பவை மட்டுமே முந்போக்கு இலக்கியம் என்ற மயக்கமுட்டும் வேதவாக்கு மேலெழுந்து வருவதையும் இவர்கள் எதிர்க்கிறார்கள். ‘சாதி ஒழிப்பு’ என்ற சிந்தனை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு வளர்ச்சியறக்கூடிய இச் சூழ்நிலையில் கடந்துபோன சிந்தனைப் போராட்ட சகாப் தத்தில் தேவைப்பட்ட இலக்கிய வடிவங்களாக மட்டுமே இவை இனியும் தொடர்ந்து இருக்கக் கூடாது என இவர்கள் கருதுகின்றனர். இனி நடைபெறவேண்டிய சிந்தனைச் செயற்பாட்டுப் போராட்டத்தில் முதிய தலைமுறையினர் வழிகாட்டிகளாக இருக்க வேண்டியதை விடுத்துத் தமது சொந்த, சமூக அரசியல் நிலைகளீன்-காரணமாக இவற்றைச் சிந்தனை—இலக்கிய வடிவங்களுக்கு அப்பால் போகவிடாது தடுத்து வைத்திருப்பதாகவும், நடைமுறையில் செயற்படுத்தத் தயங்குவதாகவும் இளையதலைமுறையினர் நினைக்கிறார்கள். இத்தகையதொரு மனப்பாட்டினால் வேறுவகையான—மனதிலைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட புதிய இலக்கிய முயற்சிகளும் சோதனைகளும் தடைப்பட்டிருப்பதாக ஒரு உணர்வு இன்று இளையதலைமுறையினரிடையே மேலெழுந்து வருகிறது. இவற்றைபொட்டிய சித்தனை மாறுதல்களின் தாக்கம் இளைதலைமுறையினரிடையே பரவியிருக்கிறது. இதன் விளைவே இவர்கள் இன்று பேசும் தேக்கநிலை.

இதுகாறும் நான் விளக்கிய அடிப்படையில் இளையதலைமுறையினரின் “தேக்க உணர்வு” கொன முன்று முக்கிய காரணங்களை மட்டும் இங்கு தரலாமென நினைக்கிறேன்.

1. சிந்தனை வடிவங்களின் “தேக்கம்”

இதுபற்றி மேலே விளக்கமாகக் கூறி டுள்ளேன்

2. மலிந்திருக்கும் இலக்கியக் குழுறுபடிகள். சான்றுகள் இரண்டை இங்கு தருகிறேன்

(அ) முந்போக்கு என்பது ஒன்றுக்கத்தானிருக்க முடியும். இன்று சமூகத்தில் பேசப்படும் முந்போக்குவாதம் மார்க்கிய வாதமே என்பது உண்மையானால் அது காட்டும் பாதை பிளவுபட்டதாக இருக்கமுடியாது. பிளவுகள்

இருப்பின் அது சொந்த, சமூக, அரசியற் பின் னணியில் எழுந்தாகவே இருக்கமுடியும். அவ் வாறெனில் அதனை ‘இலக்கியக் குழுறுபடி’ எனக் கூறுது வேறு எப்படிக் கூறுவது?

(ஆ) முத்த தலைமுறையினரைச் சேர்ந்த வர்கள் கூட இலக்கியக் குழுறுபடி என்ற பதப் பிரயோகத்தை இன்று பாவிக்க முற்பட்டிருக்கிறார்கள். அவ்வாறெனில் இலக்கியக் குழுறுபடி மலிந்திருப்பதை அவர்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். எடுத்துக்காட்டாக மூரணி ஆடி புரட்டாத 1973 இதழில் வெளியர்ண கலாநிதி சிவத்தம்பியில் கட்டுரையில் இப்பதப் பிரயோகம் தெங்படுகிறது.

3. போட்டியுணர்வும் விரக்தியுணர்வும்

தலைமுறை வேறுபாடு இருப்பதை ஒப்புக்கொண்டு “தேக்கம்” அல்லது “தேக்க” உணர்வுக்கான காரணங்களை உண்மையாகவும் சிரத்தையாகவும் அலசம்பொழுது இளையதலை முறையினரிடையே வெளிப்படையாகவேர உள்ளறவிலோ எதிரொலிக்கும் கேள்விகளையும் அவர்கள் நோக்கங்களையும் எம்மாற் புரிந்து கொள்ள முடியும்:

இளையதலைமுறையினரிடையே எதிரொலிக்கும் கேள்விகள் அத்தனையும், வியாக்கியானங்கள் அவ்வளவும் தர்க்கரித்தியான உண்மைகளுக்கு உட்பட்டவை என்று என்னுல் கூறமுடியாது. ஏனெனில் சில வியாக்கியானங்கள் சொந்த வெறுப்புகளின் அடிப்படையில் மாத்திரம் அமைய இடமுண்டு. அவற்றைப் பிரித்தாராய் வது இக்கட்டுரையின் நோக்கங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒன்று. அது மட்டுமல்ல. தனி யொருவனின் சக்திக்கு அப்பாற்பட்டதும் கூட இத்தகைய பகுப்பும் தெளிவும் இரு தலை முறையினரும் தமிழைப் புரிந்துகொள்ளும் முயற்சியில் ஈடுபடும்போது மட்டுமே ஏற்பட முடியும். எனினும் இளைய தலைமுறையினரிடையே நான் கண்டு கேட்டு உணர்ந்த சில வற்றை மட்டும் இங்குத்தாழ்வு கட்டுரையின் நோக்கங்களுக்கு ஓரளவு முழுமையை அளிக்கும் என நம்புகிறேன்.

1. முதிய தலைமுறையினர் மீது அவநம்பிக்கையும் காப்புணர்வும்.

(அ) முற்போக்குக் கோட்பாடு தனி மனித நலன்களுக்காகப் பேணப் படுகிறது என்ற ஜயப்பாடு.

- (ஆ) முற்போக்குக் கோட்பாடு கூய அரசியல் இலாபங்களுக்கமைந்த திரிக்கப்பட்ட விளக்கமாகக் கூறப்படுகிறது என்ற உணர்வு.
- (இ) மக்களுக்காக என்ற நிலையிலிருந்து தனிமனித வாதப் பிறழ்வு.
- (ஈ) இளையதலைமுறையினரின் கருத்துகள் ஒதுக்கப்படுகின்றன என்ற தாழ்வுணர்வு.

2. இளைய தலைமுறையினரின் திறமைகள் மீது முதிய தலைமுறையினர் பகிரஷ்க கருத்துப் பரிமாறல்வளின்போது காட்டும் எதிர்ப்புணர்வு, அவநம்பிக்கையுணர்வு.

குறிப்பிட்ட நபரையோ அல்லது குறிப்பிட்ட பகுதியினரையோ தாக்குவதோ கேள்விசெய்வதோ அல்ல இக் கட்டுரையில் நோக்கம் சிலரை மேற்கொளாக இக் கட்டுரையில் குறிப்பிட்டிருப்பின் அது நான் கூறவந்த கருத்துக்களுக்கு வளிவு கொடுப்பதற்காகத்தான் அவ்வாறெனில் இக் கட்டுரையில் நோக்கம் எது வென்று கேட்கப்படலாம். அதற்குப் பதிலளிப்பது என கடமையாகிறது.

இன்று மறைமுகமாகவேனும் பெரும் சர்ச்சைக்குள்ளாகியிருக்கும் கருத்துக்களை இங்கு வெளிக் கொணர முயன்றுள்ளேன். இன்று மறைமுகமாயிருப்பது நாளை ஒரு இலக்கியப்போராட்டமாய் அமையவாம். இளைய தலை முறையினரை முதிய தலைமுறையினர் சரிவரப் புரிந்து கொள்ளாமல்—புரிந்து கொள்ள முயற்சிக்காமை இவையே இதன் அடிநாடம். இன்று இலைய தலைமுறையினரிடையே கூட இவை தெளிவான் விளக்கம் பெறுமல் தர்க்காரித்தியான உண்மைக்குப் புறம்பில்லாத சிந்தனைகளீதியான வளர்ச்சி குன்றி உணர்ச்சி விளக்கங்களாயமைத்துள்ளன. ஆகவே, இளைய தலைமுறையினரிடையே புதிய சிந்தனை விளக்கங்களுக்குரிய தூண்டுதலையும் குழ்நிலையையும் அமைக்கவே இக்கட்டுரையில் முயன்றிருக்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, முதிய தலைமுறையினரிடையேயும் இளைய தலைமுறையினரைப் பற்றிய புதிய பார்வையை ஏற்படுத்த முயன்றுகிறேன். இரு தலைமுறையினரிடையேயும் தெளிவான புரிந்துகொள்ளும் முயற்சி ஏற்படும்போது அவர்கள் பின்பற்றும் தத்துவத்தின் உண்மை நிலைநாட்டப்படுவதோடு தேக்க நிலையும் நீக்கப்படும் என நம்புகிறேன்.

வெ. சாமிநாதனின்

இலக்கிய ஊழல்கள் பற்றி

ஒரு மெய்யுள்

மு. பொன்னம்பலம்

திரு. வெங்கட் சாமிநாதன் அவர்களின் இலக்கிய ஊழல்களைப் படித்தபோது எவ்வகு மதிழ்ச்சியாகவும் வியப்பாகவும் இருந்தது: காரணம், கனகாவத்துக்குப் பிறகு தமிழ் நாட்டு மினிருந்து வந்த தரமான நாலீ - சிறந்த குறை நாவலாகவும், கவிதையாகவும், தமிழ்நாட்டு டெமுத்தாளரின் மனோவிலைச் சுற்பாகவும் இவை யெல்லாவற்றுக்கும் மேலாக நேரமை பின் கரவாகவும் அமைந்த ஒரு நாலீப்படிக் கும் சந்திப்பம் கிடைத்ததனால் மட்டுமல்ல.

திரு. மு. தலையசிங்கம் தனது போர்ப்பறை நூலுக்குப் பிறகு பிரகடனப்படுத்திய புதுயூத் தத்துவத்துக்குரிய 'இலக்கியத்தை அழிக்கும் இலக்கியமான 'மெய்யுள்' களின் ஒத்த அருட்டலை தமிழ்நாட்டின் முதன்முதலாக திருச்சாமிநாதன் இந்த 'இலக்கிய ஊழல்களில்' காணக்கூடியதாகவும் இருந்ததால்தான்.

அப்படியானால் இந்த 'இலக்கிய ஊழல்கள்' கொண்டு வந்துள்ள செய்தி என்ன?

இதுகாலவரை அனேகமாக எல்லா எழுத்தாளர்களும், அவர்கள் மார்க்கீய வாதிகளாய் இருந்தாலுமிருந்து சரி மற்றவர்களாய் இருந்தாலுமிருந்து சரி தாங்கள் எழுத்தில் நிறுவும் இலட்சியங்களுக்கும் கொள்கைகளுக்கும் ஏற்பத் தங்கள் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்வதில்லை. அவர்களுக்கு வாழ்க்கை வேறு எழுத்து வேறு: எழுத்து ஒரு வியாபாரம். அதில் வரும் இடையியங்களைல்லாம் அந்த வியாபாரத்துக்குரிய ட்ரேட் மார்க்—இத்தான் அந்தச் செய்தி.

'கெட்டபற' சஞ்சிகையின் ஸ்தாபன அங்கத்தவர்களில் ஒருவராகச் சாமிநாதனும் இருக்கப்போய்க் கம்பாதித்துக் கொண்ட அனுபவங்கள் இவை.

இந்திரா பாரத்த சாரதியை விவிய அழைத்து எழுதச் சொல்லிவிட்டு தினமணிக்கதிரி அவம

தித்ததும், அதை எதிர்த்து 'கெட்டபற' ஆசிரியர் குழுவின் கட்டாயத்தின் பேரல் சர்மிநாதன் 'கெட்டபற'வில் எழுதியதும், அதைப் படித்துவிட்டு ஜெயகாந்தன் நேரடியாக வந்து கெட்டபற ஆசிரியர் குழுவின் முன்விலையில் சாமிநாதனை வணக்கமாரி பொழிந்ததும். அதைக்கேட்டு (வெ. சா கெட்டபற ஸ்தாபக அங்கத்தவர்களில் ஒருவராக இருந்தம்) இந்த ஆசிரியர்க்கும் 'ஆமா' போட்டுக் கொண்டு இருந்ததும். இதைக் கேள்வியற் ற சாமிநாதன் ஜெயகாந்தன் தாக்குதல்களுக்கு 'கெட்டபற' விள் (பல சோதனைகளுக்கும் பின்னர்) பதில் அளித்ததும். இதற்குப் பதிலே ஜெயகாந்தன் தராமல் எங்கவே இருந்த அசோகமித்திரன் ஓடிவந்து பதிகளித்ததும் அதற்கு பதில் வெ. சா எழுதியபோது பத்திரிகா தர்மத்துக்கு மாருக அது கெட்டபற வினரால் நிராகரிக்கப்பட்டதும் பின்னர் Thought பத்திரிகையில் தர்மா சிவராம், வெ. சா ஆகியோர் எழுதியதும் இன்னும் அசோகமித்திரனின் திருட்டு விவகாரங்கள், அவரின் 'எடுப்பிடி' ஆட்கள், தி. க. சியின் நமுவல்கள்..... அப்படிப்பல் இதுதான் இலக்கிய ஊழல்களின் சருக்கம்.

ஆனால் இந்தப் பின்னனியில் இயக்கிய தமிழ்நாட்டு எழுத்தாளரின் மனவிலக்காரங்கள் அற்பத்தணங்கள், இவர்கள் அச்சேற்றும் இலட்சியங்களுக்கும் இவர்கள் வாழ்க்கைக்கும் உள்ள போன்ற ஏற்றுக்கொள்ள ஆகியெற்றை வெ. சா விபரிக்கும்போது 'இலக்கிய ஊழல்கள், ஒரு மெய்யுளாக புத்திலக்கியமாக மலர்கிறது.

1. ஜெயகாந்தன், அசோகமித்திரன் கெட்டபற ஆசிரியர் குழு ஆகியோரைக் கொண்டு ஏற்பட்ட மோதலில் எழுந்த ஆத்திரத்தை வைத்துக்கொண்டு தனி மனிதச்சாடவில் எடுப்புவதை புத்திலக்கியமாகக் கொன்வதா? என்ற பழைய கட்டுப்பெட்டிப் பார்வை.

2. இது முதலாளிக்தவப் பெறுமதிகளுக்குப் பலியான பூர்ஜாவா எழுத்தாளரின் சீரத்திலுள்ள வெளிபே தீற் பயர்கள் நாங்கள் கண்பதுபோல் அமையும் எதிர்பார்க்கப்பட்ட மார்க்கீலிய வாதிகளின் கலோகப் பார்வை.

3. இந்தச் சீரத்திலுள்ள தமிழ்நாட்டு எழுத் தாளருக்குமட்டும் உரிய தனிப்பண்பு. இதை எல்லா நாட்டு எழுத்தாளருக்கும் பொதுப் பண்பாக்குவதா? என்ற பாணியில் அமையும் ஓர் தியாயமான சந்தேகம்.

இவற்றுக்குப் பதில் இதுதான். இவக்கிய ஆழல்கள் விவகாரம் தனிமனிதச் சாடலுமலை பூர்ஜாவா பெறுமதிகளின் சீரழிவுமல்ல தமிழ்நாட்டு எழுத்தாளருக்கு மட்டும் உரிய தனிப்பண்பும் அல்ல. இன்றைய இவக்கிய உலகின், இதுகாவலரை இவக்கியமாக நினைத்து வந்த இவக்கிய உதவங்களினதும் அதை உருவாக்கியோள்ளதும் பொதுப்படையான சீரழி வும் அழிவும் பற்றிய தகவல்தான்.

இதை விளக்குவதே எனது நோக்கம். இந்த விளக்கத்துக்கு இவக்கிய ஆழல்கள்' ஓர் உந்து கோக் அதேபோல் இவ்விளக்கம் 'இவக்கிய ஆழல்கள்' போன்ற இவக்கியத்தை அழிக்கும் இவக்கியங்களான பிற சிருஷ்டிகளுக்கொரு தாங்குகோல்.

2

'இவக்கிய ஆழல்கள்' விவகாரம் தமிழ்நாட்டுக்கு மட்டும் உரிய தனிப்பண்பல்ல. இதை விளக்க ஆதாரம் காட்டுவது அவசியம், அப்படி ஆதாரம் காட்டப்படும்போது 'தனிமனிதச் சாடல்கள்' பூர்ஜாவா பெறுமதிகளின் சீரழிவும்' என்ற ஏற்கனவே காட்டப்பட்ட இரண்டு நப்பு மஸப்பான்மைச் கலோகங்களும் அர்த்தமற்றுப்போகின்றன. சரிஆதாரங்களுக்கு வருவோம். ஈமத்து இவக்கிய உலகை எடுப்பது இதற்கு வசதியாகவும் சில நடைமுறை விஷயங்களுக்கு உதவியாகவும் இருக்கும்.

சிறுக்கை ஒன்று

'இவக்கிய ஆழல்கள்' மூலம் தமிழ்நாட்டில் நாளுளிவராம் தர்மப் பக்கம் நிற்று போராடுவதை அறிகிறோம். அதற்காக அவருக்கு நாம் தலைசாய்க்கிறோம். ஆனால் இவர் மூன்று நாள்கு

மரணம்

காற்ஞேடு காற்ஞூடு
இயந்திரங்கள்
போட்டியிட்டும்
பாதை தீங்கிறது
குறுக்கே விழும்
“குரேசிங் பார்”
கோச்சியாய் ஒடுது

நேமி—

வருடங்களுக்கு முன்பு இலங்கையில் இருந்த போது நடந்த நிகழ்ச்சி கவையானது.

ஒரு முறை எனது 'அது' கவிதைத் தொகுதியை விமர்சிக்குப் படி மு. த: தர்முகிவரா முவைக் கேட்டிருந்தார். அதற்கு அவர் அக்கவிதைத் தொகுதி விமர்சனத்திற்குத் தகுதி யற்றது என்று எழுதியதோடு தனது இலக்கியப்பார்வை ரசிக்கும் கவிதைகள் எத்தகையை என்பதை விளக்க Milky way is like a silver river என்ற மயகோவல்கியின் வரிகளை மேற்கொள் காட்டியிருந்தார். அதற்கு மு. த. Milky way என்பதே பன்முக உணர்வுகளைக் கிடையும் பெருங் கவித்தங்களை வாய்ந்த சோற்றூடர். அதை Silver riverக்கு ஒப்பிடும் போது அந்த முன்னைய உணர்வுகளை விரிய விடாமல் வரம்புத்திடி சிறுமைப்படுத்துகின்றேன் என்ற நிதியில் எழுதினார். இதற்குப் பதிலாக சிவராமு தனது இவக்கியக் கோட்பாடுகளை அறியவேண்டுமானால் நகவன் வெளியிட்ட 'குருஷேத்திரம்' நாலில் தான் எழுதி யுள்ள 'படைப்பாளி இயக்கத்தை'ப் படிக்க வேண்டும் என்று கேட்டிருந்தார். அதிசயம் என்னவென்றால் அதே குருஷேத்திரம் நூல், இவங்கைக்கு சிவராமுவால் கொண்டுவரப் பட்ட அதே பிரதி அவரின் நஸ்பர் மூலம் முதலுக்கு அப்போது கிடைத்திருந்தது. இந்த ஒற்றுமையைக் கண்ட மு. த, சிவராமுக்கு 'நல்பு, நீர் குறிப்பிட்ட அதே குருஷேத்திரம் அதுவும் உங்கள் பிரதியே எனக்கு தங்கள் நஸ்பர் ஒருவர்மூலம் கிடைத்துவது. இது ஈஸ்வரன் வேலையுல்லவா?' என்ற அர்த்தத்தில் எழுதியிருந்தார். இதை அறிந்த சிவராம். முதலுக்கு அந்த நாலை கிடைத்ததுவிட்ட ஆத்திரத் தில் அதைக் கொடுத்த நஸ்பரை அதிகமாகக் கடிந்துள்ளார். அந்த நஸ்பர் மு. த வக்கு

இதை எழுத, அந்தக் கமித்தலையும் இனைத்தும். தபின்வருமாறு கருத்துத்தொனிக்க எழுதி னார். “நான் குருஷேத்திரம் சிறைத்த விஷ யத்தைத் தங்களுக்கு எழுதியது சில ஆத்மீக விஷயங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளவே. தாங்களும் ஆத்மீக விஷயங்களில் ஈடுபாடு உடைய வர் என்பதால் அப்படி எழுதினேன்” இதற்கு தர்மு சிவராம் “எனக்கு ஆத்மீகம் என்றால் என்ன சங்கதி என்று அவ்வளவாகத் தெரியாது. இவ்விஷயம் பற்றி நான் கடை கட்டுரைகளில் எழுதியிருந்தால் அது சிறுபள்ளை விளையாட்டு அனால் தாங்கள் ஆத்மஞானம் கீணம் பெற்றிருந்தால் அதுபற்றி கடிதகுலமாகச் சொல்லுங்கள். என்கடை கவிதைகளுக்கு உதவியாய் இருக்கும்” என்று எழுதினார். (இது அவர் கடிதத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட வார்த்தைகள்) இதைப்படித்த மு த., “வேதாந்தம் என்றும் சு அதன் மரபன் றும் ரமணர் என்றும் விவேதாந்தர் என்றும் அடிக்கடி ‘எழுத்து’ க் கட்டுரைகளில் பிரவாபித்து வந்த விவராஇப்படி எழுதுகிறோ? இவர்கள் தானுமது எழுத்தாளர்கள்? இவ்வளவுதானு இவர்கள் எழுத்துக்கள்?” என்று சொல்லிவிட்டுத் தனக்கே உரிய பாணியில் சிரித்தார். இந்த நிம்ச்சியும் மு. த வின் ‘போர்ப்பறையின் முதல் கட்டுரையான படைப்பாளிகள் இயக்கத்துக்கு ஒரு நூல்கு கோலாக இருந்தது’ அதனால்தான் மு. த “கலைஞர்களும் எழுத்தாளர்களுமே இன்றைப் பலக சமுகத்தின் சந்தியாசிகள்..... அவர்களது வாழ்க்கையும் அவர்கள் சிறுஸ்திக்கும் கலையைப்போல் பூரணமானதாக இனி இந்க்கேவண்டும்” என்று அதில் குறிப்பிடுகிறார். வெ. சாமிநாதன் குறிப்பிடும் ‘சத்தியதரிசிகள். இதோடு ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது இன்னும் விஷய விளக்கத்துக்கு உதவும். தர்மு சிவராம் மீண்டும் உபதிஷ்஠த் என்றும் ரமணர் என்றும் ஆத்மீகம் என்றும் எழுத ஆரம்பித்துள்ளார். இவை பழைய ‘சிறுபள்ளை விளையாட்டின்’ தொடர்ச்சியா? அல்லது உண்மையான கடைபிடிப்பா? பின்னதாக இந்க்கேவண்டுமென்றே ‘இலக்கிய ஊழல்களில்’ சில நிம்ச்சிகள் நம்பவைக்கின்றன.)

சிறுகடை இரண்டு

‘மங்கிள’ இதழில் ‘இலக்கிய ஊழல்கள்’ விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் ஆசிரியர் பொட்டாமினிக் ஜீவா பற்றிய ஒரு நிகழ்ச்சி:

ஜெய்காந்தன் தாக்குதல்சனங்கு சாமிநாதன் ‘கட்டுப்பறை’வில் பதிலளித்தபோது, அதற்குப் பதிலாக அசோகமித்திரன் “அழவேண்டாம் வாயை முடிக்கொண்டிருந்தால் போதும்” என்ற தலைப்பில் நியாயமற்ற முறையில் எழுதி யிருந்தார். அத்தோடு விவாதத்தை முடித்து விட்டதாகக் கட்டுப்பறக் குழுவினர் அறிவித்திருந்தனர். இதைக்கண்டு, தான் தொடர்ப்பிய விவாதத்தைத் தானே முடிக்கவேண்டும் என்ற பத்திரிகா தர்மத்தை நீண்டுமூடுத்தி, “என்பதில் அசோக மித்திரனுக்கும் காட்டப்பட வேண்டும். அதை அவர் தனக்குப் பிழித்தவாறு எடிட செய்து கொள்ளலாம். அதேபோல் கட்டுப்பறக் குழுவினரும் தம் பத்திரிகைக்கு அவப்பெயர் தரும் விஷயம் ஏதும் இருப்பதாகக் கருதினால் அதையும் வெட்டி ஏற்யவாம்” என்ற குறிப்போடும் பதில் கட்டுரையைச் சாமிநாதன் (அதிகப்படியான நியாயத்தோடும் தரிமப் பாங்கோடும்) கட்டுப்பறக் குழுவுக்கு அனுப்பிவைத்தபோதும் அது எப்படி நிராகரிக்கப் பட்டதோ அப்படியே இன்னொருநிகழ்ச்சி சமூத்தில் மு. த., பொட்டாமினிக் ஜீவா இடையே வேறு விஷயத்தில் நடந்தது.

மு. த. தான் எழுதிய ‘பொய்யும் உள்ளும் பொய்’ என்ற தனது சிறுஷ்டியின் உருவுத்தை ‘பேய்யும்’ என்ற பெயர் கொடுத்து ‘மல்விகை’க்குக் கொடுத்தார். ஆனால் அதன் ஆசிரியர் ஜீவா அவர்கள் ‘மெய்யும்’ என்ற அதன் உருவப் பெயர் முக்கியமில்லை என்ற அர்த்தத்தில் அதை வேண்டுமென்றே நீக்கிவிட்டதாக மு. த பல ஆதாரங்களோடு அறிந்தார். அவருக்கு அந்தச் செயல் நன்குத்துவத்தையே சாகிஷ்டத்துபோல் இருந்தது. மல்விகை ஆசிரியர் செய்த இங்குற்றத்தை அவரும் கலந்து சொல்ல வேண்டுமென்றே நீக்கிவிட்டு விழுவில் மு. த. கட்டுக்காட்டினார். அதற்கு ஜீவா, தான் அதை அப்படி வேண்டுமென்றே செய்யவில்லை என்றும் வலையீனமாக நடந்ததொன்றாகவும் பதில் அளித்தார். ஆனால் அதற்கெதிரான ஆதாரங்கள் பல இருந்தும் மு. த. அதை அங்கு பிரஸ்தாபிக்காது, ஜீவாவுக்கு தன்னால் மனக்கண்டம் அவப்பெயர் அங்கு நேர்ந்திருந்தால் அதற்காசப் பலதடவுமானிப்புக் கேட்டுக் கொண்டார். இருந்தபோதும் அந்திகழ்ச்சிக்குப் பிறகு மல்விகை இதழ் வெளிவந்தபோது தனது கவலையீனத்தால் நேர்ந்துவிட்ட தவறுக்கு

அதன் ஆசிரியர் எதுவித சிறுதிருத்தமும் வெயிப்பில்லை। அதைப் பார்த்துவிட்டு மு. த. தனக்கே உரியபாணியில் அப்போதுமிருத்தார்.

சிறு கவிதை

இலக்கிய ஊழல்கள், மல்லிக்கயில் எம். ஏ. நூல்மான் அவர்களால் விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளது. மார்க்ஸியத்தை வரித்துக்கொண்ட கவிஞர் அவர். அதனால் இலக்கிய ஊழல்களின் ரம்ப வங்களைப் 'பூர்ஜாவா' எழுத்தாளரின் சீற்மிகுவுகள் என்று சுலோகித்து வேசாக ஒதுக்கிவிடுகிறார். ஆனால் இன்றைக்கு ஈழத்தில் மார்க்ஸிய முற் போக்கு விமர்சகள், கவிஞர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்பவர்கள் என்ன ரீதியில் நடந் துகொன்கிறார்கள்?

கடவுளை எதிர்த்து கருத்து முதல் வாதத் தைத் தகர்த்துக்கட்டுரை எழுதுகிறார்கள். ஆனால் வெளிக்கிழமைகளில், பதுங்கிப் பதுங்கிச் சென்று, கொழும்பு பொன்னம்பலவாணேசர் கோவிலிலும், மாரியம்மன் கோவிலிலும், கதி ரேசன் கோவிலிலும் தாப தீபங்களோடு ஜக்கிய மாகிறார்கள்! சாமி அறையில் சிவசிவா என்று விபூதி தரித்துக் கொள்கிறார்கள். வெளியில் வந்து மார்க்ஸிய விளக்கங்கள் தருகிறார்கள்

என் இந்த இரண்டுபட்ட வாழ்க்கை? வெளியில் எழுதுவதும் சொல்லுவதும் வியா பாரத்துக்காக, அந்தஸ்துக்காக, உள்ளே உண்மை மூலத்தான்த்திலிருந்து பெரும்பக்கம் விடுகிறது.

இரக்கப்பட வேண்டிய நிலைதான். தமது ஆதிப் பண்பாட்டுச் சூழலின் உண்மையை அடிமைம் ஏற்றுக்கொண்டும், வெளியுலக வியா பாரத்தால் இவர்கள் விழுங்கப்பட்டவர்கள்! இதனால் இவரை நம்பிய எத்தனை இலாக்ராக்கள் ஏமாற்றப்படுகிறார்கள்! இதை உணர்ந்து அடிமைம் கோரும் உண்மையின் பக்கம் இவர்களும் திரும்பமாட்டார்களா? இந்த இரண்டுபட்ட தமது வாழ்க்கையை ஒன்றுபட வைக்க மாட்டார்களா?

3

இந்த இரண்டுபட்ட வாழ்க்கையின் பின்னணி யிலைதான் 'இலக்கிய ஊழல்களின் முக்கியத்துவத்தை உணரவேண்டும்.

போதனை

கக்கும் பெருமுச்சடன்
முன்னேடும் பள்ளின்
பிண்பக்க வெளிச்சம்
இரத்த வெள்ளத்தில்
பொட்டுக்கள் போடுது
பிண்ணேடும் எனக்கு
அது
வாழ்க்கைத் தத்துவம் தருகிறது.

— நேமி

இந்த இரண்டுபட்ட வாழ்க்கையை உடைப்பது எப்படி?

அதன் உடைப்பாகவே இன்று 'இலக்கிய ஊழல்கள்' வெளிவந்துள்ளது. அதாவது இத்தகைய நூல்களின் வருகை இதுகாலவரையிருந்த இலக்கிய உருவங்களை அழிப்பதோடு, அதை உருவாக்குகிய 'இலக்கியசர்த்' தாக்களையும் அநாமதேயமாக்கப் போகிறது.

காரணம் இன்று எழுதும் இலக்கியகர்த்தாக்கள் தாம் போதிக்கும் இலட்சியங்களுக்கேற்பதம் வாழ்க்கையை உருவாக்கவில்லை. என்றால் இவர்கள் புணந்த இலக்கிய உருவங்கள் தாம் சமந்த இலட்சியங்களை இவர்களில் வாழுவிட உதவவில்லை என்றால் அந்த இலக்கியகர்த்தாக்களும் அவர்கள் புணந்த இலக்கிய உருவங்களும் இவிமேலும் போற்றப்படுவதில் அர்த்தமில்லை என்றுகிறது.

இதை விளக்க இங்குதான் மு. த. வின் 'மெய்யன் இலக்கிய உருவமும் அதன் தத்துவப் பிண்ணவியும் அவசியமாகின்றன. "இது காலவரை கலை, இலக்கியம் பாவசத்தையும் பண்பாட்டையும் வாழ்க்கைக்கருள் புகுத்தியிருக்கின்றன வென்றால் அந்தப் பரவசமும் பண்பாடும் அந்தந்தக் காலத் தொழில் முறையாலும் தத்துவத்தை மூலம் சமயத்தாலும் தரக்கூடியதாய் இருந்த பண்பாடும் பரவசமுந்தான் இந்தச் சமயம் தத்துவம் போன்றவை கண்ட உண்மைகளை சாதாரணமாக்குகிறும் பரப்பும் பணி யிலேயே இதுவரை கலை, இலக்கியம் செயல்பட முன்னந்தன. அதனால் அதே வேளை அவை வாழ்க்கைக்குரிய இலட்சியப்படமாகவும் சாதாரணமாக்கவினாக்கம்யத்துக்கரிய பிரதிப் பொரு

வாக்வும் இருந்தலே ஒழிய உண்ணமயான சமயமாகவும் இருக்கவில்லை, உண்ணமயான வாழ்க்கையாகவும் இருக்கவில்லை.” என்கிறார் மு.த.

இந்த இரண்டுங்கெட்ட நிலையாக்கான என்னதான் பரந்த இலட்சியங்களைப் போதித்த போதும் மனதின் தனித்தனி ஆசைகளை நிறுவும் ஆணவத்தை அழிக்கவென்றியல் வலுவை யோ அவசியத்தையோ இந்தக் கவிதை, நாவல், சிறுகதை என்ற இலக்கிய உருவங்களோ அதை உருவாக்குவோரோ பெற்றிருக்கவில்லை. மாருங் இத்தனித்தனி ஆணவ ஆசைகளின் அருகிலேயே அவற்றை அழிக்கக் கற்பண பள்ளும் இலட்சியங்களையும் வைத்து அழகு பார்க்க விரும்புகின்றனர். அதனால்தான் இவர்கள் என்னதான் ‘யதார்த்தமாக எழுதியபோதும் ‘யானும் நற்பணக்காரராகவே நிற்கின்றனர்! அதனால்தான் இந்த ‘யதார்த்தங்களை’ எப்படித்தான் விழுந்து கெற்று படித்தபோதும் அதை வாசிப்போர் கற்பணயாகவே மறந்து பழைய தேக்கத்திலேயே வாழ்க்கையை ஒட்டு கின்றனர்!

ஆனால் அந்த யுகம் முடிந்துவிட்டது. இன்று மனிதன் பேர்மனிதாக ஆகிற காலகட்டம். டட்டி, உயிர் மூமை என்று வளர்ந்துள்ள இன்றைய பரிமைம் இனி பேர்மனதை மனிதனில் பரவலாக்கும் காலகட்டத்தில் நிற்கிறது. அதன் இன்றைய போராட்டங்கள் எல்லாம் வெறும் பொருளாதார அரசியல் போராட்டம் அல்ல. அவை அடிப்படையில் பேர்மனதை நோக்கிய பரிமைப் போராட்டங்கள். இனி முழுச் சமூகமே தனித்தனி ஆணவ ஆசைகள் நிங்கி பேர்மனதில் சுத்திய நிலையில்—வாழ முயலுகின்ற காலகட்டமாகும்.

இந்தச் சூழலில் இதுகாலவரை கண், இலக்கியத்துக் கெள்றிருந்த தனித்தனி, அதன் பிரதித்தன்மை ஸ்தாபன வீழ்ச்சியடைய, வாழ்க்கையே கலையாகவும் தொழுங்கயாகவும் விடுதலையாகவும் ஏழப்போவதால், அதற்கு முதன்மையாகத் தேவைப் படுவது இதுகால வரை கலை இலக்கியத்தில் மட்டும் மேம்பட்ட இலட்சியங்களையும் ‘வாழ்வின் திதர்ச்சங்களையும் காட்டிவந்த கலை இலக்கியங்களை அழிப்பதை கூரும். இந்தப் பழைய ‘நீலகியங்களை அழிக்கும் இலக்கியமே, ‘மையை அழிக்கும் கலை

பே’ புதிய சிறுஷ்டி உச்சங்களாகவும் சுத்திய தரிசனங்களாகவும் இருப்பதோடு, வாழ்க்கையைச் சுத்தியத்தோடு ஜக்கியமுறைத் துரிதப்படுத்தும் சாதனமாகவும் அமையப்போகிறது.

இக்காரணத்தாக்கான ‘இலக்கிய வழங்கள் நூலைப்படிக்கும் ஒருவன், “யதார்த்தமாக எழுதப்பட்ட நல்ல கற்பணை” என்று கூறிச்சிட்டு அதை மறந்துவிட முடியாது. படிக்கும் ஒவ்வொருவரது மன்சாட்சியையும் அது குத்தக் கூடியது. முக்கியமாக இளம்பரம்பரையினர்க்கு இதுகாலவிரை பெரிதாகத் தெரிந்த இலக்கியம் பிரம்மாக்கள் அற்ப போலிகளாகவும் அவர்கள் கையாண்ட இலக்கிய உருவங்களும் அந்தப் போலிகளை நினைவுட்டும் போலிகளாகவுமே படும். இதனால் அவர்கள் தங்களை நிதானப்படுத்திக் கொள்வதோடு இந்தப் பழைய இலக்கிய உருவங்களைக் கைகழுவின்டு, கற்பணைக்குங்கு ‘ப்ளொட்’ தேடி அலையாமல் தங்கள் வாழ்க்கையை சுத்திய சோதனையாக்கி மெய்யுள்களை எழுதத் தொடங்குவர், மு.த. சொல்லுதலைப்பல் இப்படி ஒவ்வொரு வரும் உண்மைப்படி வாழ்ந்து, தம் வாழ்க்கையையும் தம் நாட்டிலுள்ள மக்களின்னும் தனிப்பட்டவர்களின்னும் சேவையையும் அதன் அரசாற்றறையும் அவற்றுக்கு உதவும் ஆராய்ச்சி கலையாகவும் இலக்கியமாகவும் வடித்துத்தரத் தொடங்கிவிட்டால் ஒரு பத்து அருடங்களுக்குள் ஒருபெரும் சிந்தனைப் புரட்சியும் கலாகார, அரசியல் பொருளாதாரப் புரட்சியும் தோன்ற விடும்.

இத்தனை அடிப்படை மாற்றத்துக்கு உதவும் இலக்கியத்தை அழிக்கும் இலக்கியம் இன்னது தான் என்று கட்டிக்காட்டக்கூடிய பழைய உருவங்களுக்குள் அடங்குவதாக இராது. பல உருவங்களை அடக்கியதாகவும் அதே நேரம் அவற்றை மீறிய சுத்திய உருவம் (மெய்யுள்) கொண்டதாகவும் அமையும்.

இந்தப் பார்வையின் பின்னணியின்தான் ‘இலக்கிய வழங்களை’ நான் குறுதாவலாகவும் கண்ணத்தொடர்வும் தர்மதூஷாகவும் கண்டேன்.

‘இலக்கிய வழங்களை’ன் உருவம் பற்றி நான் இப்படிக்கருவது ஒருவேளை சமிதாதப்பன எதிர்பார்க்காததாகவும் அவருடேழுமாபட்ட ஒன்றுங்கும் அனமபலார். அதற்கும் காரணம்

உடனு. நவம்பர் மாத “ஞானசுத” வரந்த சிற்க தலையில் சாமிநாதன் பாரதியைப்பற்றிக்கூறும் போது “பாரதி மாற்றோடு பிடிக்கி விட டார். காளிதாசன் மாதிரி மகனை மட்டும் தந்தவரின்மீ” என்கிறூர். இது இரு கவிஞர்களின் எதும் சரித்திர, தத்துவ, பரிஞ்சூம் காக்ட்டாக கூக்கிடையே நிலைய வேறுபாடுகளை நோக்காத கூற்றுக்கும். பாரதியின் தேவைகளும் அவைகோரிய நிர்ப்பங்களின்களும் காவிதாசன் காலத்துக்குரியவை அல்ல. காவிதாசன் ‘இலை இவைதான் எனினதைப் பொருளுக்குரிய துறைகள்’ என்ற காவிய கால மறுபுக்குரியவள். அவனது திறமையெல்லாம் சமுகமாக ஒடிக்கொண்டிருந்த இந்தியத் தத்துவ மரபின் பின் வளிக்குக் கலை கூட்டியமையே. பாரதியோடு ஒரு புதுயுகப் பிறப்பை, அரசின்தர் கண்ட பேர்மனைப் பிறப்பை உணர்ந்த முன்னேடிக் கவிஞர் வளில் ஒருவள். (மற்றவர் இராமயின்க கவாயிகள்) அழிந்து கொண்டும் பிறந்து கொண்டும் இருக்கும் இருயுக்களிடையே வாழ்ந்த மாற்றுவையை காலத்தவரும் இருந்ததால் பாரதியின் பொறுப்பு தனியானது. காளிதாசன் காலத்தில் கழுமாக ஒடிக்கொண்டிருந்த இந்தியத் தத்துவ மரபு திடீரேன் பாறைபோல் குறைகிட்ட புதியத்துவ, சரித்திர அரசியல் பொருளாதார, பரிஞ்சூம் பிரச்சினைகளை சந்திக்க வேண்டியிருந்தது. பாரதி அயற்றைச் சுத்த தநிச்சனவரியரத்தோடு சந்தித்தான். அவன் சந்தித்த விதம் இந்தியத் தத்துவ மரபை மீண்டும் விரித்துப் புதுப்பாய்ச்சுறுக்குத் தாார்ப்படுத்திற்று. அந்த விரிவு எந்தத் துறையையும் விட்டுவைக்கவோ தனிப்படுத்துவோ பாரதியைப் பணிக்கவீச்சின். மாருக எல்லாவற்றையும் கோத்தனிந்த ஆதிச்சியாக ஏறுவெடுத்தது! அதனால்தான் மேற்கிள் பெரும் பிரச்சினையைக் கிடைப்பிய வோகாயதைப் பார்க்க ரஷ்யாவில் போதுவடையைப் புரட்சியாக வெடித்தபோதுகூட அதையும் ‘கலையை விழுத்திய கிருதயுக்கழுங்கியா’ விரித்து வழிகொட்டிற்று. அதனால் தான் யாரதியின் கவிதைகளை ‘மாற்றோடு பிடுகியதாக’ கொல்லது “‘மாற்றியிருந்து பழங்களையும் காய்களையும் தின்ற குருங்கு’ன், மாற்றத்தைக்கூடு இறங்கிவந்து பொகுவோடும் தடியேரிடம் வேட்கையாடி வளர்ச்சி காட்டிய ‘நியாட்தால் மக்களைப்பார்த்து பகிஷி பண்ணிய அறியாக்கையே’ ஒக்கும். ‘இலக்கிய கூழங்கு’ நூலில் நான் கவிதையாகவும் குறுநால்லாவும் தர்ம நூலாகவும் கொள்ளுகிப்போது

அதைப் பரிக்கிப்பவர்கள் இலக்கிய கூழங்கள் எடுக்கவிருக்கும் முன்னாலிப் பாய்ச்சலை கண்டாது பழைய உருவங்களில் இன்னும் தொற்றிக் கொண்டிருக்கும் அந்த மாற்றத்தைக் குறுங்குகளின் அறியாமைக்காரரே!

4

பாரதியைப் பற்றி இங்கு நான் பிரஸ்தா பித்தது காரணத்தோடுதான். வெ. சா. கந்தும் சத்திய தரிசியாக வாழ்ந்தவன் பாரதிதான். அதனால்தான் அவன் எழுத்துக்களில் அத்தன் நவமும் வழுவும் ஆனால் பாரதி காட்டிய சாமிநாதனின் இலக்கிய கூழங்களுக்கோரி திற்கும்—மெய்யை அழுத்தும் இந்தப் பெருந்தத்துவ வாழ்க்கைமுறை நமது எழுத்தானிடையே எப்படி இல்லாமல் போயிற்று?

காரணம், பாரதி காட்டிய அடித்தள ஆத்மாவின் விரிப்பும் தேவையும் இவர்களால் உண்டப் படாமல் போன்றது. அதாவது பாரதியை அவனுக்குப் பின்வந்த எவரும் உண்மையாகக் கண்டு பிடிக்கவில்லை.

பாரதிதானின் தி. மு. க. கலோகங்களால் விழுங்கப்பட்ட போவிப் புரட்சிக்காரரானார். அவர் பின்வந்த புதுமைப்பித்தன், பிச்சை மூர்த்தி, மெளவி, ஸ. ச. ரா. தி. ஜானகிராமன் கோவிந்தர்களிடம் பாரதியில் அருட்டல் இருந்தபோதும் வெறும் தேடல்காரராகவே தங்கி விட்டனர். ஜெயகாந்தாஜம் அப்படியே—‘விழுதுகு’ பிரம்மோபதேசம் ‘பிரளையம்’ போன்றவற்றை வாரித்துத் தந்தபோது பாரதியின் கிட்டே வந்தவர்போல் தெரிந்தார். ஆனால் பின்னர் கழும்பிப் போய்விட்டார், அவைத்தையும் தனக்குள் அடக்கித் தன்னோக்கிற கேறப் பிரசவிக்கும் ஆத்மாவின் ஆழத்தை அறியாது மேற்கு நாட்டில் காணப்படும் State—Church பிரிவுக்கு அவாவுற்றார் பர்சுக்குப் போ, State ம் Church ம் தனித்தனியாக இயங்குவது மேற்கில் பலரைப்பட்ட சுய சிந்தனைகளுக்கு வழி வகுப்பதாக நினைக்கிறார். நான் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்ட மனதின் தனித்தனி ஆணவ ஆசைகளுக்கு வழுவேற்றும் சிந்தனைகள், தத்துவங்கள் இதனால்தான் இன்னும் ஜெயகாந்தன், சாமிநாதன் கொல்வதுபோல் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்ட சிந்தனைகளின் நடத்தைகளின் கூட்டுமொத்த வியாபாரியாக சீரழிக்கிறீர்.

இவரிகள் நீங்கலாக வேறுயாரும் பாரதியில் வாசனை பட்டவராய் இல்லை. அதன் விளைவு நாம் மீண்டும் இலக்கியத்தில் ஓர் நாயக்கர் கால வித்துவச் செருக்கில் வீழ்கிறோம். இளங்கோ, மணிவாசகர், கம்பன் என்று வந்த ஆழமான தத்துவம் ரூபு, எப்படி யமகம், திரிபு என்று நாயக்கர்கால வித்துவச் செருக்கைத் தத்துவமாகக் கொண்டு சீரியிந்ததோ அப்படி யே இன்றும் நாம் படிமம், எக்ஸிபிறஷனிலோம், இம்பிறஷனிலோம், புதுக்கவிதை; பேச்கோசை, யதார்த்தம், மண்வாசனை, வாழ்வின் நிதர்சனம், ஜே, கிருஷ்ணஆர்த்தி சிந்தனைகள் என்று தத்துவத்தைக் கோட்டை விட்டு அற்பமான வித்துவ விசாரங்களில் சஞ்சரிக்கிறோம். ஜே, கிருஷ்ணஆர்த்தியைக் காரணத்தோடேயே இழுக்கிறேன். இவரின் சிந்தனைகளைப் படிப்பது நமது எழுத்தாளரிடையே ஒரு fashion. ஆனால் ஞானத்தை அலுபவியாது அந்த ஞானம் பற்றி கொல்லும் முறைகளால் அழகுபார்க்கும் ஜே. கி. அன்று பாரதியார் இவர் பற்றியும் அன்னி பெஸன்ட் பற்றியும் ஆங்கிலத்தில் எழுதி அரசிந்தரோடு ரசித்த 'கங்கவால் நரி' தரும் தகவலுக்கு ஒப்பனே வாழ்கிறோம். பாரதி மரபைத் தெளியிடாது மீண்டும் போவித்தடங்களில் செல்லவைக்கும் இடைத்தரிப்புகள். வா. ச. ரா. எழுத்துக்கள், மௌனியைப் பிழைப்பற்றுவோர் எழுத்துக்கள் எல்லாம் இத்தகைய வக்கரிப்பு களே!

அதன் பயன் இன்று இலக்கியம் வெறும் நல மெடுக்கப்பட்ட நடுஞ்சகமாயிற்று. வாழ்க்கையை வழுத்தாத மனதின் பொருது போக்குக் குரியூர் அழகு சாதனம்! அதனால்தான் வாழ்க்கையில் கலையைக் காணுது, கலையில் வாழ்வின் முழு அம்சங்களும் இருப்பதாகவும் அதுவே வாழ்வின் நிதர்சனம் என்றும் அன்பர் தர்மு சிவராமு பேர்ன்றவர்கள் மயங்குகின்றனர். அதனால்தான் கவிதையைச் சோதிக்கபிறதுறை களை இழுக்கக் கூடாதென்று (ஞானரதம் செப்டம்பர் கண்ணுடியுள்ளிருந்து) பயப்படுகிறோர். ஆனால் பிற துறைகளின் உண்மை வளர்ச்சிக்கு ஒறுப்பான் 'இலக்கிய கதந்திரம், என்பது பழைய கற்பனைவாத காலத்துக்குரியது. இன்றைய இலக்கிய சர்த்தானின் ஒல்வொரு சிருஷ்டியும் விஞ்ஞானம், சமயம், பொருளாதாரம், சமூகம், அரசியல் குகை அத்தனை துறைகளின் சோதனைக் களமாகவும் அதேவேளை அவை எடுக்கவேண்டிய எதிர்காலப் போக்கு

வெளிவாளிக்கிறது

அ ம ர ஸ்

மு. தனையசிங்கததின் புதிய நால்
“மெய்யுள்”

நிதி உதவி அளிக்க விரும்புவோர்

தொடர்பு கொள்க:

எஸ். வில்வரத்தினம்,
பொறுப்பாளர், மு. த. நால் வெளியீட்டுக்குழு
புங்குடுதல்—11

களை ஆற்றுப் படுத்தும் தரிசன கலைத் திபங்க ஊகவும் இருக்கவேண்டும். இவை வாழ்க்கையிலிருந்து இலக்கியத்தை வேறுபடுத்தும் ‘கலை ஞர்க்’ ஞக்கு அதிகம் புரிவதில்லை.

இதேமாதிரி இன்னேரு வகையையும் இங்கு காம் குறிப்பிடவேண்டும். சமூக மாற்றத்துக்கு முதன்மை தரும் மாக்ஸியத்தை வரித்துக் கொண்ட கிளர், அத்தகைய மாற்றத்துக்குத் தடையாக நிற்கும், வாழ்க்கையையும் எழுத்தையும் வேறுபடுத்த வைக்கும் கற்பணை இலக்கிய உருவங்களுக்கு (தமது நிலைக்குத் தோதாய் இருப்பதால்) இன்றும் முன்னுடோடுத்து நிற்கின்றனர், முருகையனின் ஒரு கில விதி செய்வோம் ‘நூல் அத்தகையதுதான். அவர் என்ன முயன்ற போதும் யாப்பை மீறிய புதியவை ஏன் எழுதக் கூடாது என்பதற்கு பதிலளிக்காமலே அந்த நூலை முடிக்கிறோர். யாப்பை மீறி எழுதுவதும் விடுவதும் அவனவன் பெற்றுள்ள Visionனைப் பொறுத்தது. அந்த புது சிருஷ்டியின் தேவைக்குரிய Vision முருகையனிடம் இல்லை. அதனால்தான் புதியவை செய்வதாக நினைத்து எண்ணப் படங்களும் ‘வண்ணப் படங்களும் வரைந்து கொண்டிருக்கிறோர். அதனால் இந்தப் படங்கள் எழுத்து—வாழ்வு இணைப்புக்கு ஒருபோதும் உதவப் போவதில்லை. காரணம் இவைதான் நான் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்ட தத்துவமற்ற வித்துவச் செருக்குகள், உத்திகள்!

இங்குதான் பாரதி தெளிவு படுத்துகிறோன். தனிக்கு முதிசமாக்கப்பட்ட நாயக்கர் கால வித்துவத்தை இலகுவாக்கி, இயக்கமாக்கி வசனகவிதை ஆக்கித் தந்தான் என்றால் அவனுக்குத் துணைநின்றவை யாப்பும் படிம விசாரங்களுமல்ல. அவன் வரித்துக் கொண்ட வாழுந் தத்துவந்தான்! இன்று (புதுக்கவிதை

வற்றி எழுதுவோர் பாரதி ஆரம்பித்துவைத்த
‘வசனகளிதைதான்’ இன்று புதுக் கவிதை
யாக முதிர்வதாகச் சொல்லுவர். ஆனால் உண்
மையில் பாரதியின் ‘வசன களிதைகள்’ அவ
னிடமே உச்சங்கள்ட சிருஷ்டிகள். அவன்
ஆரம்பித்து வைத்து, தூர்ந்துபோன ஆத்ம
மரபுதான், அந்த மரபை உணராத இன்றைய
புதுக்களிதைக்காரர் அவனது ‘வசன களிதை’
உச்சங்களையே சீரழிக்கின்றனர்! அதனால்தான்
அவர்கள் ‘விடுகவிதைகளும் மூடு மந்திரங்களும்
எழுதுகின்றனர்!

உண்மை உத்திகளும் உருவங்களும் வாழ்க்
கையிலிருந்து, வாழப்படும்போதே அப்படி
வாழவைக்கும் தத்துவத்திலிருந்தே புறப்படு
வன். அந்த வாழ்க்கைக்கு உதாரணம் பாரதி.

பாரதி புதுப்பித்து இன்று மீண்டும் தூர்ந்து
போய்விட்ட அந்த மரபை, தமிழ் நாட்டில்
(எற்றவே ஈழத்தில் மு.த. ‘போர்ப்பறை’
ரூலம் பிரகடனப்படுத்தியுள்ளார்) சாமிநாதன்
இன்று புனருத்தாரணம் செய்ய முன்வந்துள்
ளார். ‘இலக்கிய ஊழல்களில்’ காணப்படும்
Manifesto வாக்கியங்கள் இதையே ஆமோ
திக்கின்றன:

‘கலையைத் தன் வாழ்க்கையின் தரிசன உண
மை எனக்கானுத (இன்றைய வியபாரச் சூழ
வில்) கலையோ இலக்கியமோ பிறக்க முடிய
யாது.....கலை என்பது சத்தியதின் விக
சிப்பு என்பதும் கலைஞர் ஓர் சத்தியதிசி என
பதும் ஆன உண்மை உணரப் படவேண்டும்.’

5

‘இலக்கிய ஊழல்களின்’ தோற்றுத்தின் நிலை
களன் பற்றியும் சில சொல்லவேண்டும்.

இன்று தமிழ் நாட்டில் வெளியாகும் அதிக
மான சிற்றிலக்கியப் ‘தத்திரிகைகள்’ எல்லாம்
எவ்வளவுதான் புத்திலக்கிய மோகம் கொண்டிருந்த போதிலும் சீரான தத்துவப் பார்வை
அற்றலை அவை தத்துவமாகக் கருதுபவை
வேறும் கலோகங்களே. அதாவது இன்றைய
தமிழ்நாட்டு அரசாங்கம் எப்படி கண்ணே
ஆழிக்கொண்டு ‘கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்
பாடு’ என்று கலோகிக்கிறதோ அதேமாதிரி
தான் இவைகளும். எதற்கக் கடமையாய்
இருக்கவேண்டும் எந்த திதியில் கட்டுப்பாடு
அமையா வேண்டும் என்று டி.மு.க. வினாரைத்

திருப்பிக் கேட்டால் சீரான பதில் இவ்வாமல்
எப்படி அவர்கள் விறிப்பார்களோ அப்படித்
தான் இந்த இலக்கியப் பத்திரிகைக்காரர்கள்.
வல்லினங்கள், வானம்பாடுகள் என்று கலோ
கம் பாடியபோதும் எந்த அமைப்பை வல்லினங்கள் தாக்க வேண்டும். எதை வல்லினப்
படுத்தவேண்டும் என்பனவற்றுக்குரிய சீரான
பதில்களை இவர்களிடம் பெற முடியாது. இலக்குத்தவறிய ஸ்புட்னிக்குகள் மாதிரி இவை வழி
தெரியாது மிதக்கின்றன (பாரதியை நினைவுட்டும் ‘ஞானரதம்’ இவையெல்லாவற்றுக்கும்
வழி காட்டுமா?)

இவற்றை சாமிநாதன் இவர்களுடன் கூட
சேரும்போதே உணர்ந்திருக்க வேண்டும். இது சாமிநாதன் விட்ட ஆரம்பப் பிழை.
சீரான தத்துவ உடன்பாடற்ற கலோகக்கா
ரரோடு கூட்டுச் சேரும்போது, தத்துவமுடையவர் தள்ளுப்பட்டே ஆகுவார். இது சாமிநா
தனுக்கு நடந்திருக்கிறது, ஆனால் இந்த நிகழ்ச்
சியைச் சாமிநாதன் சீராகவே அறுவடை
செய்துள்ளார்.

அறுவடை செய்யப்பட்டிருப்பது ‘இலக்கிய
ஆழல்கள்’ என்னும் இப்புது இலக்கியம்.

இதன் குறைகள் என்ன?

ஒரு குறை, அதுவே பெருங் குறையாகவும்
உள்ளது. அதாவது சாமிநாதன் இந்நாலே அதி
கமாக உணர்ச்சி வசப்பட்டவராகவே எழுதி
யுள்ளார். இந்தவிதமான நூல்களை எழுதும்
போது (நியாயமான ஆத்திரம் எழுந்தபோ
தும் அவற்றிலிருந்து விடுபட்டு) பற்றற்ற முறை
யிலே எதிரியையும் தூக்கிவிடும் மனப்பாங்
கோடு எழுதவேண்டும்.

இன்னும் சாமிநாதன் வகுக்கின்ற பொதுப்
பிரச்சனை சொந்தப் பிரச்சனை என்கிற பாகு
பாடு தெவையற்றது. சத்திய நோக்கில் எல்லாம் சத்தியப் பிரச்சனையே ஆகும். அந்த நோக்கில் இதை விரித்திருந்தால் ‘இது சொந்தப் பிரச்சனையா பொதுப் பிரச்சனையா? ஜெயகாந்தன் தனிப்பட்ட முறையில் பதில் அளித்தால் சாமிநாதனும் தனிப்பட்ட முறையில் கடிதும் எழுதுவதுதானே? என்பவை போன்ற சிரிப்புக்கிடமான சில விமர்சகர்களின் அறியால் மைக் கெள்விகளைத் தவிர்த்திருக்கலாம்.

கடைசியாக 'இலக்கிய ஆழங்கள் பற்றி மடிவினையில் விமர்சித்திருந்த திடு. தும்மாவின் விமர்சனம் பற்றி ஒரு விமர்சனம். அதிக விமர்சன் சாமிநாதனைத் தூய கணவாடி என்ற சாடுகிறூர். ஆனால் 'இலக்கிய ஆழங்கள்' எல்லே சாமிநாதன் தன்னைப் பற்றிச் சொல்லுமிடத்து "நான் எழுத்தாளனு விமர்சனை இல்லை.. என்பார்வையில் எழுத்து என்ற வெளிப்பாட்டுச் சாதனம் ஒரு கருவி மாத்திரமே. அதன் மூலம் நான் சாதிக்க விரும்புவது எழுத்து என்ற கட்டுப்பாட்டில் அடங்காது. எனவே எழுத்தே சாதம் இலக்கியமே சாதம் என்று மாநந்திருக்க அதில் ஏதும் புனிதத்துவம் இல்லை" என்கிறூர்,

இதை நண்பர் நுமீமான் படித்திருப்பாரே நான் அறியேன். ஆனால் இன்று தூய கணவாடிகளின் அர்ந்தத்தை இன்னேர் கோணத்தில்

பார்த்தால் அப்படி இருப்பவரிகள் இந்த மார்க்கரீய எழுந்தாளர்களே. இவர்களுக்கு சிறுக்கத் தாவல், கவிதை, புதுக்கவிதை என்பவற்றுக்கு மேல் வாழ்க்கையே இல்லை. இயக்க ரதியான தத்துவத்தை வைத்துக் கொண்டும் இயக்கம் பற்றிய சிந்தனையோ வேறு துறைகளைப்பற்றிய அறிவோ இவர்களிடம் இருப்பதில்லை. அப்படிப்பட்டதுய கணவாடிகள்! அதனால் சாமிநாதன் எழுப்பும் பிரச்சனைகளின் தாற்பரியமுடையென்று உணர்வின்மை இவரிடம் வேறு மனச் சுருக்கமிகளை எழுப்பில்லிருது. சாமிநாதன் என்ன நூல்வானு? அவர்மீது அத்தனை பேரும் கூத்திரப்படக் காரணம் என்ன? என்பதோன்ற ஆதாரமற்ற மனச் சுருக்கங்கள்.

ஆனால் இத்தகைப் பிலக்கியத் தூயமைகள் இனிமேலும் நிடிக்கப்போவதில்லை. "இலக்கிய ஆழங்கள்" போன்ற நால்கள் சிலவற்றைத் தகர்த்து விடும்.

எழுத்தாளர்களே!

இளைஞர்களே!

பூரணி மலையகத் தொழிலாளர்களின் அவை வாழ்க்கையினைச் சித்தரிக்கும் படைப்புக்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கிறது. தரமாகவும் ஆழமானதாகவுமுள்ள படைப்புக்களை உடன் அனுப்பிவையுங்கள்.

உங்கள் அநேகரின் சந்தா சென்ற இதழுடன் முடிவடைந்துள்ளது. தயவு செய்து சந்தாவைப் புதுப்பித்துக் கொள்ளுங்கள்! கூடவே பூரணியை உங்கள் நண்பர்களுக்கும் அறிமுகம் செய்து வையுங்கள்.

கோவிந்தனின்

புதுக் கவிதைகள் மூன்று

1

சிதைவு

நிதியப் பெரு வெளியின்
மட்டுப் பானதயில்
தனியே சுற்றி
நனியே போகும்
ஏனில் ஒன்றில்
உதோ மூலையில்

தசைப் பெருவிச்ச
காதிபுளிளியாய்
கண்ட விரிக்க

அயிய மூஶா
ஆங்காட மொன்னு
அங்காஙாய் அவப்பித்து
அசிக்கம்.....

ஏனிலீன் ஒழுக்கம்
ஏது ஏனிலீக விரிப்பு

கண்டயின் குரல்
வளி மண்டலக் கூரையில்
பட்டுத் திகும்பிற்று
பசி.....

இன்னச் சிவனிக்
நெற்றிக் கன் சிவப்பிக்
சிறு வட்ட வெடிப்பு
ஆங்காட நடுக்கம்
மார்ச மானின்
மாணைச் சிதைவு.

2

யுகப் பிரசவம்

இங்கேயோர் மூலையில்
இடுப்பு வளி எடுக்கிறது
அன்றெழுரு நாள்
உதிரத்தை உறிஞ்சி
உப்பினை சமைத்த
கசடக் கும்பலின்
கபாலக் குகை மேல்
செங்குளம்பை விசிக்
எரிமலை அடித்தள விசிசல்

தேற்றைய மடிவின்
மாலைப் பொழுதில்
கோவம் தீட்டிய
அடிவானச் சிவப்பின்
போதைத் தெளிவதனில்

இன்னதய நிகழ்வாய்
காலக் கழிவில்
தொடரும் இருளைப்
போக்கும் ஒளியில்
மனதின் விரிப்பே

நாளைய விடிவு
மன்னின் மந்தான பிறப்பு
உதிரச் சிவப்பின்
உழுத்தலை உர்த்து
உன்மையைத் தேடும்
இனசின் துடிப்பில்
இங்கேயோர் மூலையில்
இடுப்பு வளி எடுக்கிறது.

அமைதி

மெஞ்சுான விளிம்பிக
சீஞ்சுான விரிப்பு

வெளியைக் குடைய
வழியைத் தேடும்
கருவில் வளர்ப்பு
படைத்தலான் பணியும்
அற்புதச் சிஸ
அதி உண்டாத மூளை

தெடவின் பாதிப்பு
யக்க விளைவுகள்

அன்றுவின் பிளப்பில்
சுந்தியிக் கிரிப்பு

விவலூன் வரப்பி
தாண்டவங் குத்துக்கு
மேடை அமைக்க
அனு குண்டுக்கு உலார்

பிரமனுக்கு ஒய்வு
ஆதாம் - ஏவாள் அடுத்த பிறப்பு
யார்கோதனைக் குழாயிக் பரதுகாப்பு

புகை ஒளித் தொகுப்பில்
அழகுச் சிறுஷ்டிகள்
நிர்வாணமரப்
தலை இடை விரிப்பு

நாசாத் தோட்டச் சிரப்பின்
யந்திரப் படிப்பில்
நான் இழந்த
மளித் யந்திரம்
கொம்பியூட்டர் காலால் இட்டநை
சிரமேற் தாங்கி
கர்ப்பின் வயிற்றில்
ஒங்கி உதைந்தி

சர்ப்பே இலை
இடைவெளி யென்றும்
பிரபஞ் சப் பயண
மாயைத் தெருவின்
இடைத் தரிப்பில்
தானே இயங்கும்
நஸ்பளைக் கண்டு
குலக் குலவல்

மீண்டும் மீண்டும்
உதாகள்
பட்டும் கொடுத்தும்

மன்னுடைன்
மன்னை அடைந்து
கட்டுவன் களைய
உதவின் தொடக்கம்

வெளி ஒளித் தரிசனம்
உட் ஓளி உதவம்

பற்றின் அறுப்பில்
உள்ளமயில் உணர்வு

நாசாத் தோட்ட வெடிப்பில்
குருப் பிறப்பு

நட்சத்திர வீச்சு
உண மாற்றம்
ஒளை மண்டலக்
குஞ்சுகள் நடுவே

வெளி ஒளித் துளைப்பில்
மனிதனைப் பாடும்
மனது விரிந்தால்
அனு குண்டுக்கு
உலாநுட்டும்
அத்தனை பேரையும்
அனுப்பு நிலவுக்கே

திச்சயமான
திரந்தா அமைதி

காலாஞ்கள்

மு. கங்கா

கொட்டும் பணியின
கொப்புள்ளிகள்
விறைத்து வெட்டத்து,
புனர்ணுகிப்
யவ நாட்கள்
அம.....இன்னும்
அதன் மர்சங்கள்
மறையவில்லை.

அது,
என் நினைவுச்சுவடுவழியே
உறைந்து,
வெட்டத்து மேற்கித்
ஒன்றாகிக்
ஏற்றனாக கலந்திருப்பதையே,
இன்னும் கவாசிக்கின்றேன்.

என் வாழ்விளை;
கவுணிகள் தொடர்ந்த,
‘அந்த நாட்கள்’
மீண்டும் சிரித்தற
சுதாசௌமி,
கீர்க சிந்தனையும்
இழுந்த.
அந்த ‘புதிய நாட்கள்’
மலூபி காலாஞ்களே;
என் இச்சையின்
நல்பு,
நிதிய துயரின்
முடிவில்லே!
கார புரங்டோடிய,
உணர்க்கி எழுச்சியில்
‘அந்தப் புலப்படரத
அந்த நாட்கள்
என் வாழ்வின்,
அவாவட்சணமான
புதிய சமர்ப்பனங்கள்..

என் ஆஸ்தையின்
உயர்ப்பு,

தீண்மையின் வைராக்கியம்
எல்வராமே,
மறைந்திட முடியாத,
இன்பச் சிரிப்புகளா?
அங்கு,
வாழ்வின் இலட்சியங்களா?
இன்னும் ஏனே,
அதன் மர்சங்கள்
அழியவில்லை.

மனம் நிறைந்த
இயற்றையில்,
மனித பகுத்தறி வாதம்
‘உழுத்துப் போன கதங்கள்’
அதற்காகவும் நான்
மன்றுமிட்டுத்
தொழுதிருக்கின்றேன்.

॥

மனிதாபிமானம் கெட்ட
அந்த
இதிகாச தெவதைகளுக்காக
இவையும் தான்,
பணியப்போ வதில்லை
கர்த்திக் கிண்ணிழுன்
அவர்கள்,
தூரோகிகள்! தூரோகிகள்!

என் உள்ளம்
செழியபான் சந்திரவே!
அநில் குழிபறிக்கும்,
ஏரிகற்கள்
என்னுயரி ஊக்கும்,
புத்தி ஜீவிகள்.
அவர்களும்,
கொட்டும் பணியின்
கொப்புள்ளிகள்தாம்..

நானே நானுக
இகலையே!
எல்லோருக்குமே நான்
எனக்கே எல்லோரும்

அப்படியானால்.....
 மனிதன்
 நான்? அவர்களா?...?
 சுதாமல் ஸ்ரீகிருஷ்ண
 வாழும்
 நேந்தி வில்
 சிவரிடமிருக்கும்

சில குணகிகள்
 எண்ணிடமும் உண்
 இருக்கக் கூடாது
 மனித வகர்ச்சியில்
 கறைபட்ட மாணிடத்தின்
 குறை பிண்டநானே
 நான் - நாம்,
 இல்லையா..?

ஓ, அந்தத் துயர் மேகம்

மு. புஷ்பராஜன்

1964ம் ஆண்டு மார்ச்சி மாதம் 22ம் திங்கி ஏதுபட்ட பயங்கரச் குருவழியாக பாதிக்கப் பட்டு, இன்றுவரை கண்ணிற்றுவது வாழும் எம் மீணவுக் குடும்பங்களின் நிலைவாக)

அவற்று கவிந்த அந்தத் துயர் மேகம்
 மீண்டும் எமீது கவியாமல் இருக்கட்டும்
 ஓ! எம் கடற் தாயே!
 ஏன் உன் புதல்வர்களை பலி கொண்டாய்?
 உன் மதிமீது விளையாடும் மகரங்களுடன்
 மஜவுவிடுன் போராடிய
 புதல்வர்களின் குடிசைகளில்
 கண்ணீர ஏன் சொரிந்தாய்?
 கடலின் அக்கஸரை போனவர்கள்
 காலை வருவாரி என்ற நெஞ்சமெல்லாம்
 ஏங்கி, எங்கி, அழுதனவே!
 அழுதன விங்கிய கணக்களெல்லாம்
 ஆவிபோன டட்டு காண
 ஏங்கிய வேளையிலே!
 நீ பலி கொண்ட புதல்வர்களின் உடல்களெல்லாம்
 இன்றுவரை எங்கே?
 அந்திம ஈடன்களெல்லாம்
 ஆற்ற முடியா நினையில்,
 அந்தரித்து போனார்களே!
 இன்றும்
 அவர்கள் குடிசை வில்
 ஒழுங்கான உலையில்லை.
 அரசின் பிச்சை சம்பளத்தை,
 ஆவலூடன் நோக்குகின்றார்
 அதனால்-
 அன்று கவிந்த அந்தத் துயர் மேகம்
 மீண்டும் எம்மீது கவியாமல் இருக்கட்டும்.

கலப்பு வலயம்

—0—

‘மல்லிகை’ இதழில் திரு. மு. பொ. எழுதிய ‘எனினை நாட்கம்—இருதளப்பார்வை’ என்னும் கட்டுரையைப்படித்துவிட்டு பிரபல முற்போக்குக் கல்விகுரும் வியாசகருமான அங்பர் ஒருவர் பின்வருமாறு மு. பொவுக்கு (நேரடியாக) ஒரு கடிதம் எழுதியிருந்தார்:—

‘என்புக்குரிய மு. பொ.,

உங்கள் மல்லிகைக் கட்டுரை கண்டேன். சில கருத்துக்கள் எனக்கும் உடன்பாடே.

இரண்டாவது தளத்தில்நின்று நீங்கள் சொல் கீழிருப்பன சில எனக்கு அப்பாற் பட்டவை; சிலவற்றில் எனக்கு சந்தேகம் உண்டு; சிலவற்றில் நம்பிக்கை இல்லை.

குறிப்பாக, அண்ணமயகோசம், பிராண்மயகோசம், விஞ்ஞானமயகோசம், முக்குணம், பேர்ஞானம்—இனையெல்லாம் வெறும் பெயர் களாகவே எனக்கு ஒலிக்கின்றன. பெதுதீகப் புலப்பாடுகளிலிருந்து வெகுத்தரம் விலகிச் சென்று கருத்துக் கட்டுகளை நிர்மாணித்து அவற்றைக் கையாண்டு வாதிக்கும் போதும், சிந்திக்கும்போதும், கற்பனை செய்யும்போதும், இல்லாத வெறுமைகளின் பிரதேசத்தில் இறங்கி அலைய நேரும் அபாயம் உண்டு. இதனை நான் அனுபவத்திலே கண்டிருக்கிறேன்.

1965இல் எனக்கு SCHIZOPHRENIA என்ற மன்னோய் உண்டாயிற்று. மனப்பிளவு எனப் படும் அந்த நிலையில் அறிவிலும் உற்றிலும் உச்சத்திற்கே சென்றுவிட்டதாக ஒரு பிரமை எனக்கு இருந்தது. அந்தச் சமயத்தில், பேர்ஞான நிலையை ஏப்திவிட்டவாறுகவே என்னப் பாவித்துக் கொண்டேன். செப்பெருமானும், யோகர் கவாமியும், எட்மன்ட் சமரக்கொடியும் திருஞான சம்பந்தரும், சேக்ஸ்பியரும் நானே

எனக்கு இனேன். நேடியோவும், Television உம் ரெங்காந்தராஜனும் மிகவும் திரபோக்கான கருவிகள் என்று நினைத்தேன். தியானிப்பினால் மட்டும் தொலைவிழுப்புவர்களைக் கண்டேன். கீட்டேன். இப்பிரபஞ்சத்தில் திழல்போல் இதன் பிரதிபாத இல்லை மிகுந்தது. அதற்குள் நான் நுழைந்துவிட்டேன், அவ்வாலும், ஒரு பெண்ணின் உடம்பினுள் நுழைந்ததோடு, அப் பெண்ணின் உயிரையே என்ற வினா நுழையவிட்டேன். புகைவள்ளிடப் பெட்டியின் ஓரப்புவகையை உற்றுப் பார்ப்பதனால் அங்கு வேண்டிய உருவங்கள் பிறந்து வளருமாறு செய்தேன். தீவ்பொறுப் ‘பத்திரிகைப் பிரதியொள்கை’ விலூக்கு வாங்கி, அதைப் பல வேறு விதங்களில் மடித்தும் விரித்தும் திருப்பியும் பார்த்தபோது, அதே பத்திரிகையில், சுதந்திரன் ‘‘நாவேதிதன்’’ நக்கிரண் முதலான பல பத்திரிகைகளையும் கண்டேன். அவற்றிலிருந்து செய்திகளை வாசித்து மற்றவர்களுக்குக் கூறினேன்.

இன்னும் சொல்லுவேன், உழுத்தம் மாவினுக் கொந்த உருள்ளடை ஒள்ளிலுள் என் சுக்கிலத் தை அடைத்துக் கடலூள் விசினால், சமுத்தி ஜைக் காப்பாற்றும் போர் வீரர்கள் கடலிலே பிறந்த வளர்வார்கள் என்று நினைத்தேன் என்கள் வீட்டிலுள்ள தூண் ஒன்றைச் சுற்றி வருவதனால் பாடைத்தல், காந்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் ஆகிய ஐந்தொழில்களையும் தானே நடத்தினேன். அப்போது ஆணையிற கவுக் கடந்து யாழிப்பானத்துள் நுழைந்த எல் வோரும் யழும் பிறவி ஒழிந்து புதுப்பிறவிஎடுத்துவர்கள் ஆயினர், யாழிப்பானந்திற் புதியசத்திய யுகம் ஒன்று உதயமாகிவிட்டது.

இன்னும் பல அற்புதக் காட்சிகளை அந்த

இரண்டு வாரிகளும் நான் கண்டேன் நிதர் சனமாக—எந்த ஸுயப்பாட்டுக்கும் இடமில்லாமல்—நான் கண்டேன்.

மனதோஸ் மாறியபோது, ஒர் உண்மை என்னுள் உறுதியாயிற்று. பெச்சீக மெய்மைகளி கிடைத்து வெகுதுராம் விவிச்சென்று உருவாக்கப்பட்ட கருத்துக் கட்டுகளை மீகுநிச் சந்தேகத் தடன் பார்த்தல் வேண்டும் என்பதே அந்த உண்மை. விஞ்ஞானத்தின் அனுகுழுறைகளும், பொதுள் முதல்வாதப் பார்வைகளும் இந்த நோக்குடன் யிக் ரெகுங்கிப் போவதை நான் உணர்கிறேன். அதனால் இவற்றில் இருந்த பற்று வளர்ந்தது.

ஆனால் விஞ்ஞானம் என்றதும் பழைய படி தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் மாந்திரிக மொட்டைச் சொல்வதாக நீண்டக்கவேண்டாம். தடை முடைகளையும் பொருட்படுத்தாத உண்மை யானக்யாதினமுள்ள விஞ்ஞானத்தையே இங்கு ஆறிப்பிடிகிறேன்.

என்றாலும், திரு. மு. த. வேதாந்தம், பொதும், சர்வமநம், விஞ்ஞானம் முதலான கலை வற்றாற்றும் பூரணமாக கிருகித்து விட்டதாக என்றுதான் வெறுதலும் வெறுதலும் பிரகம் எவ்பதில் சம்பந்தமாக விடும். புதிய விஞ்ஞானம் ஆனால் வானது என்று அவர் நம்பி எழுதும்போது அது அவர்வேங்காட்டுத் தலைவர்களிலிருந்து பெறப்பட்ட அச்சு முடிபே ஆகும். வாதது கீழ்த்திப்பமாக உள்ளது. ஆனால் அனுபவ அடிப்படை (Empirical Basis) ஆகிய தரவுகள் குறை யாடுவதையவு. அதனால்.....

திரு. மு. த. அவர்களின் பிரமைகளுட் பெரும்பகுதி தங்களுக்கும் உண்டு. அதனாலேதான் அவற்றை இங்கு குறிப்பிட முன்டிட்டு.

இப்படிவெல்லாம் நான் எழுதுவது, உங்கள் அபிப்பிராயங்களை மாற்றி விடலாம் என்ற நம் பிக்கையினால் அல்ல. என் நிலையைத் தெளிவாக்கும் பொருட்டே ஆகும்.....

வணக்கம்

அன்பு.....

அந்த அன்பரின் கடிதத்திற்கு மு. பொ. பின் அறுமாறு பதில் எழுதி அனுப்பினார்:-

அன்புள்ள.....

தாங்கள் எடுத் திடைத்தது. நங்களில் அனுபவத்தைப்பற்றி எழுதியிருந்திர்கள். அந்த எண்ணாலை நாம் கூற விரும்பும் மனித பரினாமத்தில் தலைமையைப்பற்றி அனுபவர்தியில் நீங்கள் உணர்ந்திருப்பது விஷயத்தை விளக்குவதற்கு பெரிதும் உதவியாய் இருக்கிறது.

மனிதனின் மனம் சாதாரண அனுபவ எல்லைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட விரிவுகளையும் காட்டக்கூடியதாய் இருக்கிறது என்பதை நீங்கள் உணர்ந்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் அதை விளக்கிக்கொள்ளும் விதமும் அதை வறிப்படுத்தும் முறையுந்தான் உங்களுக்குத் தெரியாததாக இருக்கிறது.

Schizophrenia அல்லது Split Personality என்பது இவ்விடயங்களைப் பற்றி விளங்கிக்கொள்ளாத பொருள் முதல்வாத விஞ்ஞானக்கருது அக்கனுக்கு உரிய ஒரு வார்த்தையை பிரயோகம் என்பதை நீங்கள் முதலில் உணர்வேண்டும். பிரயோகம் என்பதை விட நான் கட்டுரூயில் கூறிய விதத்தில், இருமௌத்தாங்களின் கலப்பு என்று நீந்தித்துப் பார்த்தால் அதன் மூற்போக்கான வளர்ச்சி மாற்றத்துக்கு சில நன்மையைக் காணலாம். அந்தத் தன்மை வைவிடவரசப்படியங்களுத்துவதற்கு அவைபற்றி சூராக்ட் தெரிந்த சமய நூண்களுக்குரிய போக முறையை நாட வேங்கலீமே ஒழிய இரும்பலும் பொருள் முதல்வாத பெளதிக் விஞ்ஞானத்திடம் ராண் புகுவதுபுதினாலித்தனமாகவும் பேற்றக்கூடிய விஞ்ஞானம் மனித இனத்துக்குக் கொடுத்துள்ள வழங்கான அறிவுத்தாம் அவசியமெதான். ஆனால் அதையே இறுதி நிலையாக நினைத்து விடக் கூடாது. அந்த அறி வுத் தனத்தை அடிப்படையாக வைத்து அடுத்த எல்லைகளுக்குப் போக முயலவேண்டுமே பொழுதிய அடுத்த எல்லைகளை மறுக்கக்கூடாது. அதுவும் அனுபவ ரீதியாக அந்த எல்லைகளை ஏதோ ஒதுக்கித்தத்தில் கண்ட பின்டும் அவற்றைப் பற்றி அதே வழுவான அறிவோடு ஆராய்ந்து பாரிக்க முயலவேண்டும். பேய் பிளாக்டிள்க் கண்டு வெகுன்வதுபோல் அவற்றைக் கண்டுபடங்து ஒதுக்குவது விஞ்ஞானமுமாகாத அறி வூலாதமுமாகாது. அது பரினாமத்துக்கு உதவுவதாகவும் இருக்காது. நீங்கள் இருந்துத்தெர்க்கு ஏறிய உயிரினம் வெருண்டு நடுமாறி திரும்புவும் நீருக்குள் அமுங்கிந் திருப்புத் தானும்.

தேக்கந்தை. ஒத்ததாகவே நிகளின் அனுபவத்துக்கு நாங்கள் கண்ட முடிவு இருக்கிறது. பெத்தியல், Schizophrenia என்ற சொற்களே டர்கள் அதை நியாயமாக்குபவையாகத் தொழிலாலும் அதே சொற்களே பரிசீலித்துக்கு எதிரான பூச்சான்டி வெருட்டல்களாகவும் உள்ளன. அந்த வெருட்டலிடம் தாங்கள் தன்மை புகுந்தவர் போன்றே காணப்படுகிறார்கள். பின்னுபட்ட அல்லது வைப்பு மனதிலையத் தாண்டமுடியாத நிரந்தர மனக்கும் புதிய பங்களைக் காட்டும் பாதியங்கள் கூட பரிசீலம் வளர்க்கியில் எதிர்பார்க்க வேண்டிய freaks வகையேறான்.

உங்கள் சிறு அனுபவமே அடுத்த மணத்தை எல்லைகளில் நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டிய வேலையில் நிங்களே அந்த அனுபவத்தை வைத்துக் கொண்டே மாபெரும் அவதாரங்களான புத்தர், யேசு, முஹம்பது, ராம சிருஞ்சீர் போன்றேன்றும் ஒருமீக மேநாவிகளான விவோகானந்தர், அரவிந்தர், முஹம்பது ஆவியாளின்றும் அனுபவங்களை எல்லாம் பொய்க்கண்ணக்கும் பூச்சான்டிக் கதைகளும் என்று ஒதுக்கி விடுபவர்கள் போல் எழுதுகிறிகள். இதை விஞ்ஞானமாகவும் அறிவு வாதமாகவும் நிங்கள் எடுத்துக் கொண்டாலும் நாங்கள் எடுத்துக் கொள்ள தயாராய் இல்லை.

இரு தத்துவங்களில் உலகத்தின் கால விஷயங்களையும் கற்றுத் தெரிந்தவனாக இருக்க வேண்டும் என்ற கட்டாயம் இல்லை. தனது சிந்தனைகளுக்கு அவன் உருவும் கொடுக்க முயலும் போது அதையொத்த வேறு கருத்துக்களைக் கொண்ட, வேறு தறைகளுக்குரிய சிந்தனை வாதிகளின் கற்றுக்களை பக்கவலமாகக் காட்டலாம். இருப்பினும் எதிர்காலச் சரித்திரவளர்க்கிதான் அவனது பார்வையின் வெற்றி தோல்வியை நிர்ணயிக்குப் பூ. கவின் கருத்துக்களும் அவ்வாறோதான். அவரது கருத்துக்களின் முதிர்ச்சிக் கோவத்தையும் முழுமைக் கோவத்தையும் இனி வரும் நூல்களில்தான் பார்க்க வேண்டும். ஆனால் இப்போதைக்கு நது அவற்றை தர்க்கரீதியாக வெல்லக்கூடிய வேறு கருத்துக்களைக் காட்டாத வரைக்கும், அத்தங்காணப்படாத சிறு அனுபவங்கள் மூலம் மறந்துவிட முடியாது. குறை கூறுவர்கள் தங்கள் நிலையைத் தர்க்க ரீதியாக

வும் தத்துவ ரீதியாகவும் வெளிப்படுத்த வேண்டும். இல்லாவிட்டால் குறை கூறுவர்கள் தான் அவர் வேக்காட்டி நம்பிக்கைகளின் அர்த்தமற்ற வைப்புக்களாக இருப்பர்.

இனி அனுபவங்களுக்கு வரலாம்: நிங்கள் குறிப்பிடும் அனுபவங்களுக்குச் சமமான அனுபவங்களை மேற்கொண்டிருள்ள பலர் மென்னின், எல். எஸ். டி., போன்ற மகுந்துகள் முலம் பரவலாகக்காணுத் தலைப்பட்டுள்ளனர். ஹக்லியி, கொலின் வில்ஸன், சாத்தர் போன்ற எழுத்தாளர்கள் அந்த அனுபவங்களை முற்போக்காகவே பயன் படுத்தினர். பரவலான இத்தனுபவங்களே புதிய Empirical Evidence ஆகவும் அமைகிறது. இன்று விஞ்ஞானத்தின் எல்லைகளே புதிய தளத்துக்கேற்றவகையில் விரிக்கப்பட வேண்டியுள்ளன என்ற வடிவான கருத்து மேற்கொள்வதற்கும் இந்த அனுபவங்களே காரணமாக அமைகின்றன. Para Psychology, Transcendental Meditation, E. S. P., Transhumanism போன்ற தற்காலிக விஞ்ஞானத்தின் புதிய எல்லை விரியுகளாகும்,

நிங்கள் கூறும் ஒத்த அனுபவங்களைக்காட்டும் Case Histories பலவற்றை நாம் வாசித்தும் இருக்கிறோம்; நேரில் பழகும் பணிடம் அதனைக் கண்டும் இருக்கிறோம். அத்துடன் தோல் முறையில் அந்த அப்பாறப்பட்ட மனத்தன்மைகளுக்குள் நாமும் புதுந்து பார்த்துயிருக்கிறோம், அவற்றில் வளர்ச்சியடைந்து அந்த அனுபவங்களையே காரணமாகப் பெறும் நிலையை அடைவதே தமது இவட்டியமாகவும் இருக்கிறது. இவை பிரைமைகள் அல்ல. மு. த. மட்டுமல்ல, நானும் இன்னும் வேறுபலரும் (எழுத்தாளர் உட்பட) இவற்றில் தீவிரமான பயிற்சி பெற்று வருகிறோம். தாங்களும் இநில் கடுபடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதுடன் விஞ்ஞான ரீதியான பரிமோதனைக்காவது சர்வமத சங்கத்துக்குப் பொறுப்பாகவுள்ள Mother சந்திப்பது அவசியம் என்று கருதுகிறோம். அவர் புங்குடுதியிலேயே இருக்கிறார். யாழ்ப் பாணம் வரும்போது தபா செய்து புங்குடுதே வகுக்கும் வந்து போங்கள், எதிர்பார்ப்போம்.

அங்குடன்

மு. பொ.

அந்தஞ்சுப்பின் அந்த நண்பர் மேளனமாகி ஒதுக்கவும் விடைக்கு புதிய எழுச்சியால் முறைக்கு தாமே ஒதுக்கப்பட்டார்."

அந்தக் கடித்ததிற்கு திரும்பி எந்த பதிலும் விடவில்லை.

அந்த இரண்டு கடிதங்களையும் படிக்கும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது.

படித்தபின் நல்லசிவத்திடம் அபிப்பிராயம் கேட்டேன்,

"எதைப் பற்றிய அபிப்பிராயம்?" அவன் திருப்பிக் கேட்டான். இந்தக் கடிதங்களைப் பற்றியா? அல்லது அந்த நண்பரைப் பற்றியா? அல்லது அவருடைய இலக்கியை முறைகளைப் பற்றியா? அல்லது அது புதிய தத்துவம் பற்றியா?"

"எவ்வாவற்றையும் பற்றித்தான்" என்றே நான்.

நல்லசிவம் ஆராடித்தான்:

"பதில் வராததி அர்த்தம் என்னவாக இருக்கலாம் தெரியுமா?"

"என்னவாக இருக்கலாம்?"

"ஒன்று. அவர் இன்னும் யோசிக்கலாம். மேலித்தத் தீர்க்கமான ஒரு முடிவுக்கு வராத வரைக்கும் இதுவைப்பற்றி இனி அவசரப் பட்டு எதுவும் எழுதக் கூடாது என்று போகிக் கொம். அப்படியே எழுதாமல் விட்டிருக்கலாம் அப்படியென்றால் அவர் ஒரு வேளை எதிர்காலத் திடு எம்பக்கமும் சேருமாம் பேரறிவின் எழுச்சிக்காக வாழுவும் செய்யலரம்"

"இரண்டாவது?"

இரண்டு. சுத்தப் பளியன்கள் அல்லது பெத் திப்காரக் கற்பனூவாதக்காரங்கள் என்றுதினைத் து நம்மிடமிருந்து மேல்வ ஒதுக்க முயல்வாம். அப்படியென்றால் அவருக்குத்தான் பளி பிடித் திருக்கிறது என்பது அர்த்தம். பேரறிவு ஏறிய தத்துவ விளக்கங்களுக்கும் மனிதன் கற்பனூவாதத்துக்கும் வித்தியாசம் காணமுடியாத பளி. கடைசியில் நம்மிடமிருந்து ஒதுக்கவும் நம்மை

"அவ்வது?"

"அவ்வது நமது விளக்கங்களின் "நட்புமான நல்லசிவம் அவர் உணரிந்தும் அதை ஏற்றுக் கொள்ள விருப்பமில்லாமல் இருக்கலாம். ஏற்றுக்கொண்டால் எத்தனையோவற்றை இழுக்க வேண்டும் என்ற பயம் இருக்கலாம். உதாரணமாக கவிதை, சிறுக்கதை, நாவல் என்ற தங்கால இவகியை கருவங்கள் செத்துவிட்டன என்ற நமது கருத்து கவிதைக்காரரிகளுக்கும் கதைக்காரர்களுக்கும் பெரும் வேதனைதரும் கருத்தாகவே இருக்கும். நம்மை ஏற்கனவே சமுதாயத்தில் நிறுவிவிட்ட கூலிரூபாக அல்லது கதாசிரியராக நினைத்துக் கொள்பவர்கள் அந்த இடத்தை, அந்த அந்தல்லதை இலகுவில் இழுக்க விரும்பமாட்டார்கள். அதனால் அவர்கள் எதிர்க்கலாம், மூர்க்கத்தனமாக எதிர்க்கலாம். முதலில் நசிந்த நசிந்த இரகசியமாக வும் பின்பு நந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்போது ஜெவிப்படையகப் பலாத்காரமாகவும் எதிர்க்க முயல்வாம். தமது நண்பரும் அந்த ரகமாக இருக்கலாம். அவர் உண்ணமயில் எந்த ரகம் என்பதை இனிமேல்தான் பார்க்க வேண்டும்."

"ஒருவேளை அவர் கொல்வதுதான் சரியாக இருந்துவிட்டால்?" நான் வேண்டுமென்றே தர்க்கத்துக்காக்க கேட்டேன்.

"அதற்குரிய சரித்திர கட்டம் போய்விட்டது" என்றால் நல்ல சிவம்.

"எதற்குரிய சரித்திர கட்டம்?"

"அவர்களுக்குச் சரியாகத் தெரிந்த சரித்திர கட்டம்"

"எப்படி?"

"எப்படியா? நல்லசிவம் விளக்கத் தெடங்கி கிணுன். "இவர்கள் எல்லாரும் அடிப்படையில் பொருள் முதல்வாதக்காரர்கள்தான். வெறும் சிற்றின்ப வாதிகள். சடம், பொருள், உடல், மயிர், மனம் ஆகிய தளங்களிடையே நிலையாக நின்றுவிடலாம் என்று கற்பனை செய்த பொருள் முதல்வாதிகள். இவர்களுடைய காலம் முடிந்த

துவிட்டது. அதனால் அந்த நண்பரின் வாதம் இனிமேல் சரியாக இருக்க முடியாது.”

“அதற்குரிய ஆதாரங்கள் என்ன?” என்றே நான்.

“அப்படியென்றால் கருத்து முதல்வாதமா இனிமேல் சரிவரும்?” நான் திருப்பிக் கேட்டேன்.

“அது பிழையான ஒரு சொற்பிரயோகம். கருத்து முதல் வாதம் என்றால் என்ன?”

அவன் என்னைத் திருப்பிக் கேட்டான். திருப்பிக் கேட்டுவிட்டுப் பதிலுக்குக் காத்திராமல் தானே தொடர்ந்து விளக்கத் தொடங்கினான்.

“கருத்து முதல் வாதம் என்றால் சாதாரண மனிதனுக்கு இன்று உரித்தாவுள்ள சிந்தனை நினைமையே எல்லா வற்றுக்கும் முதலாக அல்லது காரணமாகக் கொள்ளும் வாதமா? அப்படியென்றால் பொருள் முதல் வாதம் போல் அதுவும் பிழையென்றால் வாயிட்டாலும் அவை இரண்டும் சிறு சிறு விதமானவுதான் சரியாகும். அதைவிட்டு கருத்து முதல்வாதம் என்றால் சமயங்கள் கூறும் மாற்றமற்ற அடித்தள சத்தியத்தை முதலாகக் கொள்ளும் வாதமா? அப்படியென்றால் அதை விளக்குவதற்கு கருத்துமுதல் வாதம் என்ற சொற்றெடுப்பார்தாது.”

“அப்போ அரியானது எது?”

“சரியானது பொருளுமல்ல, கருத்துமல்ல. சரியானது அவை இரண்டுக்கும் அப்பால்பட்டது. சரியான நிலையான நிலைமனிதன் காணும் பொருளுக்கும் அப்பால்பட்டது. மனிதன் காணும் சிந்தனை அல்லது கருத்துக்கும் அப்பால்பட்டது. இரண்டுக்கும் அப்பால்பட்ட அதுதான் அதேசமயம் இரண்டுக்கும் காரணமாகவும் இருக்கிறது. அதுவே இரண்டையும் இனிப்பதாகவும் இருக்கிறது. அதைத்தான் சமயங்கள் சத்தியம் என்றன, அது பரம்பொருளாகவும் அதேசமயம் பேர்நூனமாகவும் இருக்கிறது. சத்தும் சித்தும் அதுவேதான்.

“ஆதாரங்களா? அவற்றைக் கேட்டு விளக்கி கூடிய பொறுப்பும் இருக்கிறதா? ஆதாரங்கள் கூட்டும் வழியைத் தடை செய்யாத முடிவு எப்படி வருகிறதோ அப்படி எடுப்பதே விஞ்ஞானப் போக்காகும் என்று திறந்த மனத்தோடு ஆராயும் பகுவும் இருக்கிறதா? இருந்தால் கேட்டுக் கொள் நான் சொல்கிறேன்” என்று விளக்கத் தொடங்கினால் நல்ல சிவம்.

“சடம், உயிர், நினைவு அல்லது எண்ணையும் (மனம்) என்பவை வெவ்வேறு தனித்தோற்றங்களாக இருப்பினும் அடிப்படையில் அவை இரண்டற்ற அத்வைத்தத் தன்மையையே காட்டுகின்றன என்பதை இருப்பதாம் நூற்றுக்கு இன்றைய விஞ்ஞானம் மறுக்க முடியாதவாறு ஒப்புக் கொள்கிறது என்பதை முதலில் நீங்கள் விளக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

“அப்படியென்றால் அரித்தம் என்ன?”

“அதாவது பெரிருள் அல்லது சடம் என்று நீ காணபவை நினைப்பவை எல்லாம் அடிப்படையில் (Energy) சக்தியாகவும் இருக்கின்றன. பொருள் என்பது உருப்பெற்ற சக்தியாகும். உயிர், நினைவு என்பவைகளும் அந்த வகையில் சக்தியின் வெவ்வேறு நிலைகளேதான். அந்த வகையில் அடிப்படையில் எல்லாம் இரண்டற்ற ஒருமையான அத்வைத்தத் தன்மையையே காட்டுகின்றன. சடத்திவிருந்து உயிர் எழுக்கியுற்றுவித்ததை விளக்க முடியாமல் இருக்கலாம் இன்றைய விஞ்ஞானம். ஆனால் அதற்காக அவை இரண்டும் அடிப்படையில் முற்றுக மாறுபட்டவை என்று அது நம்புவதில்லை. அடிப்படையில் அவை ஒரு போக்கின் இரண்டு வெவ்வேறு நிலைகளைக் காட்டுகின்றன என்றுதான் விஞ்ஞானம் இன்று கூறுகிறது.

“சரி அப்படியென்றால் அதன் முக்கியத்துவம்

ஏன்ன?" நான் கேட்டேன்

நல்லச்சிவம் தொடர்ந்தான்,

"முக்கியத்துவம் குவையானது, அதாவது நீ பெருள் என்று கூறும் சடத்தை சூராயும் போது அது, அப்பொருளுக்குரிய உருவமானது நம் எல்லங்களுக்குத் தெரியாத சக்திப் போகிகா கவும், ஒளித்துகள் அனுக்களின் அலையாகவும் இருக்கிறது. அத்துடன் அவற்றுக்கும் அப்பால் பட்ட ஏதோ ஒன்றுக்கவும் அவை இருக்கலாம் என்றும் நம்பவேண்டியிருக்கிறது. அப்படியென்றால் நீ காலூம் சடநிலை அல்லது அந்தப் பொருள் நிலை உண்மையான நிரந்தரமான அடித்தனை நிலையில் என்பதை ஒட்டுக்கொள்ள வேண்டும். ஒப்புக்கொள்கிறோயா?"

"சரி ஒப்புக்கொள்கிறேன்"

"ஒப்புக்கொள்ள்டால் நிலையான நிரந்தர அடித்தனமாகாத அந்தப் பொருளை அல்லது சடத்தை எப்படி எல்லாவற்றுக்கும் முதலாவதாக அல்லது சாரணமாகக் கொள்ளலாம்?"

"ஆமாம் அப்படி எடுத்துக்கொள்ள முடியாததான்"

"அப்படியென்றால் பொருளை முதலாகக் கொள்ளும் பொருள் முதல் வாழும் என்பது நிரந்தர அடித்தனமற்ற வாதந்தான். விளங்கிறதா?"

"அதாவது—?" நான் இழுத்தேன்.

"அதாவது பொருள் என்பது உண்மையான ஒரு நிலையான உருவமாக அல்லது அடித்தனமாக இல்லை. அதனால் பொருள்முதல் வாதமும் நிலையான அடித்தனமற்ற வாதமாகும். அதாவது பொருள்முதல் வாதம் என்று சொல்வதை விட சக்தி முதல் வாதமாக அல்லது ஒன்றி முதல் வாதமாகக் கொள்வது இன்னும் பொருத்தமாக இருக்கும்."

"ஓ இப்போ விளங்கிறது. அநுமையாகவும் இருக்கிறது. ஆனால் அதேசமயம் சக்தியையும் சரி ஒனியையும் சரி ஒருவித பொருள்நிலையாகவும் கொள்ளலாந்தானே?" நான் கூறினேன்.

"கொள்ளலாந்தான்" என்று ஒப்புக்கொள்ள-

டான் நல்லவிவம்," கொள்ளலாந்தான். ஆனால் அதே மாதிரி சக்திமுதல் வாதமாகவும் ஒன்றிமுதல் வாதமாகவும் கொள்வது சரியானதாக வே இருக்கும்."

ஆமாம் சரிதான்"

"சரியென்ற நீ கூறும்போது முந்திய சமயங்களின் கொள்கைகளுக்கு கிட்டே வருகிறோம்: சகலதையும் அடித்தள உண்மையான சத்தியத் தின் சக்தி என்று சில சமயங்கள் கூறுகின்றன. வாக்கிலிருந்து (சத்தியத்தளத்துக்குரிய நாதத் திலிருந்து) உருவம் எழுந்தபோது முதல் முதலாக வந்த 'பொருள்' அல்லது உருவம் என்பது ஒளிநிலைதான் என்றும் சமயங்கள் கூறியுள்ளன. அதேபோல் கருத்து முதல்வாதம் என்பதுகூட பிழையாக வெறும் நினைவை அடிப்படையாகக் கொண்டு செயல்படும்போது கூட பொருள்முதல் வாதம் என்பதைவிட அதிகம் பொருந்துவதாக அல்லது எதிர்கால ஆராய்ச்சிக்கு உதவுவதாக இருக்கிறது."

"அப்போ இதில் எது சரி?" என்று நான் கேட்டேன். "சக்தி முதல்வாதமா? ஒன்றிமுதல் வாதமா? பொருள் முதல் வாதமா? கருத்து முதல்வாதமா?

"எதுவும் பூரணமாகச் சரியல்ல. மாற்றமற்ற நிலையான அடித்தள உண்மை நிலை எது வோ அதை முதலாகக் கொள்ளும்போதான பூரணமான தத்துவம் வரும். அதற்குமுன் இவற்றில் எது அந்த அடித்தள நிலையை நோக்கி ஆரம்பமாவதற்கு அல்லது முன்னேறுவதற்கு உதவலாம் என்று தீர்மானிப்பதே சரியானது."

"எது அதிகமாக உதவுகிறது?" நான் கேட்டேன்.

"எது அதிகமாக உதவாமல் இருக்கிறது என்று கேட்டாலும் அதற்குரிய சரியான வழி பாரும்" என்றால் நல்லவிவம்.

"ஆமாம் அதுவும் சரிதான். எது அதிகமாசத் தடையாக நிற்பது பொருள்முதல் வாதம் என்ற கோட்பாடுதான். பொருள் அல்லது சடம் என்பதற்குரிய புலன்கள் காட்டும்

உருவ நிலையைடு மனிதமணம் பழக்கதோசத் தால் விடுபடாது ஒட்டிக்கொண்டு நிற்கிறது. அந்த சடத்தின் அன்வது பொருளின் உருவத் தொத்தான் மனம் நிலையான ஒரு தளமாக நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. சடத்தின் உருவம் என்பது உருவம் காட்டாத நிலையற்ற போக்குகளாக அதாவது மாற்றங்களாக (சக்தி-ஒளி மாற்றங்களாக) இருக்கிறது என்ற விசய நிதுக்கு மனம் பழக்கப்படவேண்டுமானால் பொருளின் உருவத்தோடு ஒட்டிநிற்கும் அதன் பழக்க தோசத்தை அறுக்கவேண்டும். பொருள் முதல் வாதம் என்பதை முற்றுக்கப் பழக்கத்திலிருந்து ஓழிப்பது அதற்கு அவசியமாகும். அதற்குப்பின் மனம் திட்டங்களை ஒரு பெரும் தளையிலிருந்து. கட்டிலிருந்து விடுதலையடையும்.

“ஆமாம் விடுதலையடையும். ஆனால் அந்த சமயம் அது மாற்றமற்ற அடித்தள நிலையைக் கண்டு விடாது”

“கண்டு விடாது. ஆனால் கண்டுவிடவேண்டும் என்ற அவதி அதிகரிக்கும். ஆராய்ச்சி வேறும் பெறும். அதாவது பரிஞைம் துரிதமலையும்”

“அப்போ இப்போதைக்கு ஒளிமுதல் வாதம் சக்தி முதல்வாதம், கருத்து முதல்வாதம் என பயை பொருள்முதல் வாதம் என்பதைவிட மனதின் விடுதலைக்கும் புதிய விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி சிகிகும் அதிகம் உதவும் என்கிறீர்ஸி” — நான் கேட்டேன்.

“ஆம் அதிகம் உதவும். அந்த அத்தகைய விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி ஏற்கனவே தொடர்ச்சி விட்டது. அதாவது அதன் மூலம் ஏற்கனவே பொருள்முதல் வாதம் என்பது வழக்கொழியத் தொடங்கிவிட்டது என்பது அர்த்தமாகிறது. சரிதானே?”

“ஆம் சரிதான் - நான் ஒப்புக்கொண்டேன்

“சரி இனி அடுத்த கட்டம்... நல்லசிவம் தொடர்ந்தான். ‘ஒளியின், சக்தியின், பொருளின், உயிரின் கருத்தின் அடித்தள உண்மையை நோக்கிய விஞ்ஞானத்தின் புதிய அத்தலை த ஆராய்ச்சி தொடர்க்கும்போது சுலப பார்க்கவேண்டும் ஓரிடத்தில் கலந்து சுலபதையும் கடந்த அடித்தள உண்மையை நோக்கி ஆராய்ச்சி தொடங்குகின்றது என்பதுதான் அர்த்தம்”

“கேட்டு கொட்டுக்கொள்ள விடுதலை

“இப்போ கருத்தமுதல் வாதம் பொருள் முதல் வாதம் உயிர் முதல்வாதம், நினைவு தல்லாதம் என்று எப்படிக் கூறினாலும் இவை எல்லாம் அடிப்படையில் ஒன்றுதான் என்ற பார்க்கவேல்பட்டு நிலைக்கு வந்திருக்கிறோம். காரணம் எல்லா நிலைகளும் இரண்டற்ற ஒருமையான அத்வைத்த தன்மையைக் காட்டுகின்றன அதேபோல் அவை எதுவும் நிரந்தரமான அடித்தளங்களில் என்பதையும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. அதனால் அவை எல்லாம் ஒன்றுக்க் கலந்து அடித்தள உண்மையை நோக்கி ஆராய் வேண்டியவையாய் உள்ளது சரிதானே?”

“சரி விளைங்குகிறது” - நான் ஆமோதித்தேன்.

“சரி இனி அடுத்த கட்டம்: இந்தப் புதிய விஞ்ஞான அத்வைத் ஆராய்ச்சி தொடர்ச்சிகும் போது பழைய மெய்ஞான அத்வைத் ஆராய்ச்சிக்கு அது கிடேட வருகிறது. பிரம்மமே சக்தி சக்தியே பிரம்மம்; நிர்வாண சம்போதியே சம்சாரம், சம்சாரமே நிர்வாண சம்போதி என்ற மெய்ஞான அத்வைத் நிலையான நாம் அணுமிக்கின்றோம்”

“எப்படி?”

“எப்படியா, சரி சொல்கிறேன். விஞ்ஞானம் இப்போது கண்டு பிடித்துவின ஒளி, சக்தி, உயிர், பொருள், நினைவு ஆகிய சுலப நிலைகளும் மாற்றமுறும் நிலையற்ற போக்குகள் என்று சொல்கிறதுதானே?”

“ஆம் சொல்கிறது”

“அதே சமயம் அவை எல்லாம் இரண்டற்ற ஒருமையான அத்வைத்த தன்மையை அடிப்படையில் காட்டுகின்றன என்றும் ஒப்புக்கொள்கிறதுதானே?”

“ஆம் ஒப்புக்கொள்கிறது”

“ஒப்புக் கொண்டவாறேஅவற்றுக்குரிய மாற்றமற்ற ஓர் அடித்தள உண்மை நிலையை, நீரந்தர சுத்திய நிலையைத் தேடுகிறது”

“ஆம் தேடுகிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம்”

“அப்படித் தேடும்போது அந்த மாற்றமந்தா அடித்தன சத்திய நிலையும் மாற்றமுறும் அதன் மேல்தன நிலைகளும் அடிப்படையில் இரண் டற்ற ஒருமையான அத்வைத்த கள்மையை உடையவாகவே இருக்கவேண்டும் என்பதை யும் நம்ப வேண்டியன்ன. அதாவது அடித்தனச் சத்திய நிலையே மேல்தனத்தின் சகல நிலைகளும் என்ற அத்வைத நம்பிக்கை; கோட்டாடு இப்போ விளங்கிறதா?”

“விளங்கிறது”

“விஞ்ஞானத்தின் இந்த அட்கலை தக் கோடு
பாட்டெட்டத்தான் ஏற்றவே சமய மெய்ஞா
னம் நிருபித்து வளியுறுத்தியுள்ளது. சத்தியமே
(பிரம்மமே; சக்தி; சக்தியே சத்தியம் (பிரம்
மம்) சம்சாரமே நிர்வாண சம்போதியேசமஸா
ரம்”

“அப்படியென்றால் இன்று விஞ்ஞானம் முன் வைக்கும் நம்பிக்கையை அல்லது கோட்பாட்டை ஏற்கனவே சமய ஞானம் நிருபித்துள்ளது? ”

‘ஆம். அதனால் இன்று விஞ்ஞானம் மெருந்து நூனமாகும் காலசட்டம் வந்துள்ளது. இந்து சமயத்தின் பரப்பிரமம், புத்த சமயத்தின் நீர்வாண சம்பேரதி, இல்லாததின் அல்லாஹு; கிறிஸ்தவ சமயத்தின் புனித ஆவி அத்தனையும் ஒரே அடித்தளச் சத்தியத்தின் பெயர்களிதான் சமய மெய்னானத்தின் அந்தச் சத்தியத்தை தோக்கி ஆராயும் விஞ்ஞானம் இன்று வந்துள்ளது. விஞ்ஞானம், மெய்னானம் - இரண்டும் இன்று அத்துவிதமாகி விட்டன்’

‘நான் சிரித்தேன். நல்லவிவத்தின் விளக்கம் மிகவும் சுவையாக இருந்தது.

‘விசயம் இத்துடன் முடிந்துவிட்டது என்று
நினைக்க வேண்டாம்’

“நான் சிரிப்பதை அவதானித்த நல்லசிவம் மிக அவசரமாகக் குறுக்கிட்டான். “இனித் தான் மிகப் பிரம்மாண்டமான விசயங்கள் ஆரம்பமாகப் போகின்றன. அதை உணர்ந்தால்தான் இன்றைய காலகட்டத்தின் முகவுத்துவத்தை உணர்யாம்”

“என்ன விசுயங்கள்” — நான் கேட்டேன். கேட்டவாறே அடிக்கத் தட்டுக்குக் கொண்டோ என்னை

தயார்ப்படுத்துக் கொண்டேன்.

‘முதலில் இன்றைய காலகட்டத்தின் முக்கியத்துவத்தை மனதுக்கு உணர்த்தி மனதின் பழக்க தொகூர்களிலிருந்து விடுதலை பெறுவதற்காக நமது மொழியில் சில மாற்றங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். உதாரணமாக பொருள் முதல் வாதம் என்பது இன்றைய சிந்தனைக்குப் பொருந்தாததைப்போல் விஞ்ஞானம் என்ற சொல்லும் பொருந்தாது. அது வெறும் சட்டாயிர்த்தன ஆராய்ச்சியை மட்டும் குறிப்பதாக நம்மை நினைக்க வேக்கிறது. அது பழைய பழக்கதோசம். இன்று சத்தியத்தைத்தை நாடும் விஞ்ஞானத்தை விஞ்ஞான-மெய்ஞானம் என்று கூறவேண்டும். அல்லது வெறும் னெ மெய்ஞானம் என்று சொன்னாலும் பரவாயில்லை. அதேபோல் பெளதிக (மெய்) ஞானம், பொருள் மெய் ஞானம் என்று சுலப துறை களிலும் புதிய சிந்தனைக்குரிய அர்த்தப் பிரயோகம் வரவேண்டும். மனம் அப்போதுதான் புதிய விடுதலையை உணர்க்கூடியதாய் இருக்கும்’.

நல்லவிவத்தின் விளக்கத்துக்குரிய வித்தியா கடிகளை விளங்கிக் கொண்டாலும் அந்த விளக்கங்களில் வேறு ஒர் ஆபத்தும் இருப்பதை என்ன உணர முடிந்தது.

“அது சரியாக இருக்கலாம்” - நான் எதிர்க் கேள்வியை ஏழுப்பினேன். “ஆனால் மனம் அதே சமயம் திரும்பவும் பழைய சமய முடங்கிக்கைகளுக்குள் விழுந்துவிட அவை உதவுவா? சமயங்களின் தேக்கத்துக்கே திரும்பவும் நாம் போவதாகத் தெரியவில்லையா?”

“சிது மிக அருமையான கேள்வி” நல்லசி
வம் ஒப்புக்கொண்டான். “ஆனால் அதில் அடே
சமயம் பழைய மனதின் செல்லாக்கும்
நிற்கிறது.”

“એપ્ટિનગ”

‘இதற்குப் பதிலளிக்க முயல்வதையில் தாம் பரினும் வளர்ச்சியின் இயக்கங்களை ஆராய வெளிக்கிடுகிறோம்’ — நல்லசிவம் தொடர்ந் தான். பரினும் வளர்ச்சி என்றால் உலகில், பிரபஞ்சத்தில் சடம், உயிர் மனம் ஆகிய தளங்களின் பழப்படியான எழுச்சியையும் அவற்றுக்

குரிய வளர்ச்சி மாற்றங்களையும் குறிப்பீடு கிறேன். மனித மனம் வளர்ச்சி அடைந்தபின், அதாவது பரிஞ்ஞமக் கட்டமான மனத்தளத் தக்கு ஏறியபின் கண்டு பிழிக்கப்பட்ட அதி உன்னத உண்மைதான் சமயங்கள் வெளிப்ப துதிய அத்வைவதக் கருத்தாகும். அந்தக் கருத்துக்குரிய அடித்தள நிலையான பிரம்மம், நிர்வாண சம்போதி நிலை, புனித ஆவி, அல் வாஹ்-என்ற மாற்றமற்ற சத்திய நிலைதான் இன்றைய விஞ்ஞானம் கண்டுபிழிக்க முயலும் இலட்சிய நிலையாக இருக்கிறது, சரிதானே?'

“ஆம் சரி”

“அப்படியென்றால் தேங்கிக்கிடந்த சமயங்கள் காரணத்தோடேயே, அவசியத்தின் பேரிலேயே தேங்கிக் கிடத்திருக்கின்றன”

“என்ன காரணம்? என்ன அவசியம்?

“அவை கூறிய அதி உன்னத உண்மையை சுலப மனித மனத்திலைகளும் உணர்ந்து ஏற்றுக் கொள்ளும் பக்குவம் வரும் வரைக்கும் அவை தேங்கிக் கிடப்பது பரிஞ்ஞம் வளர்ச்சிக்கு அவசியம். அதுதான் காரணம். சுலபமாக அந்த உன்னத நிலையை உணர்வதற்குமுன் அடுத்த வளர்ச்சிக் கட்டத்துக்குப் போவது ஆபத்தானது மட்டுமல்ல, அவசியமற்றுமாகும். சரிதானே?”

“சரி”

“அதனால் சமயங்கள் வெளிப்படுத்திய உன்னத உண்மையை மனித மனத்துக்குரிய சுலப பார்வைகளும் பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய காலகட்டம் வரும்வரைக்கும் சமயங்கள் தேங்கிக் கிடந்தன. அந்தத் தேக்க காலத்தில் முன்பு தாமதப்பட்டிருந்த பல்வேறு மனத்தில் கள் படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்து சமய ஞானத்தைப் பரவலாக உணரும் பக்குவத்துக்கு வந்துள்ளன. விஞ்ஞானம் அதற்கு உதவியுள்ளது”

“எப்படி?”

“சமயங்கள் சுலபதுக்குமுரிய அடித்தள நிலையான சத்தியத்தை முதலாகக்கொண்டு சுலபதையும் விளக்கின. விஞ்ஞானம் அந்த அடித்தளச் சத்திய நிலையை ஏற்றுக்கொள்ளாது மேல்தளத்திலிருந்து ஆரம்பித்து படிப்படியாக

அதை மாற்றமாக அடித்தளச் சத்தியத்தை தேடும் கட்டத்துக்கு வந்துள்ளது. அதாவது ஒரே சத்தியத்தை இரண்டு கோணங்களிலிருந்தும் மனிதமனம் ஆராய்ந்திருக்கிறது. சமயங்களின் அடித்தளப் பார்வையிலிருந்தும் விஞ்ஞானத்தில் மேல்தளப்பார்வையிலிருந்தும் ஆராய்ந்து ஒரே முடிவுக்கு வந்துள்ளன. அதனால் சுலப பார்வைகளும் ஒரே சமதளத்துக்கு உயர்த்தப்பட்டுக் கலப்புப் பெற்றுள்ளன இன்று. முடிபு சமயஞானம் குறிய உண்மையை ஏற்றுக் கொள்ளாத அத்தனை மன நிலைகளும் அவற்றுக்குரிய பார்வைகளும் இன்று சமயஞானத்தைச் சமமாக அன்மித்துக் கலக்கின்றன. அந்தக் கலப்புக்கு விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி உதவியுள்ளது”

“அதை இன்னும் தெளிவாக விளக்கினால் நல்லது” என்றேன் நான்.

“அதாவது அடித்தளச் சத்தியத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாது பொருளில் நின்ற மனத்திலை, ஒளியில் நின்ற மனத்திலை, நின்ற மன நிலை அத்தனை மனத்திலைகளுக்குமிருந்து பார்வைப் போக்குவரும் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியால் அத்துவிதத் தன்மை பெற்றுக் கலப்படைந்து சமயங்கள் கூறிய அடித்தளச் சத்தியத்தைத் தேடும் பக்குவத்தைப் பெற்றுள்ளன, விளக்கிறதா?”

“ஓ இப்போ விளங்கிறது, விளங்கிறது”

“அந்தப் பக்குவத்தை விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி கொண்டுவருந்துள்ளது. அந்தப் பக்குவம் சுலபமனத்திலைகளுக்கும் ஏற்படும் வரையும் சமயங்கள் தேங்கிக் கிடந்தன.

“ஓ அருமையான விளக்கம்”

“இன்னும் தெளிவாக்க வேண்டுமானால் இப்படிக் கூறலாம், ஓர் கட்டிடத்தை எடுக்கலாம். அதன் கீழ்த்தளம் முடிந்துவிட்டது. அது சடத்தளம் அதன் அடுத்த மாடியும் முடிந்துவிட்டது. அது உயிர்த்தளம். அடுத்தமாடி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. முன்றாவது தட்டு. அது மனத்தளம். அந்த மனத்தள மாடியின் உச்சி எல்லையைக் காட்டும் நான்கு பக்கத் துண்டிகள்தான் நான்கு சமயங்கள் கூறிய பிரம்மம், நிர்வாண சம்போதி, புனித ஆவி, அல்லவற் றன்ற உண்மையாகும். ஒரே உண்மை என்ற உயர்த்தைத் தொட்ட நான்கு தூங்கள். அந்த நான்கு

தூண்கள், அந்த நாவகு தரசீகளும் எழுப்பப் பட்டபின் அந்தத் தூண்களுக்குச் சமமாகச்கல பக்கச் சுவர்களும் உயர்த்தப்பட்டன. அதாவது சுவர் மன்றிலைகளும் உயர்த்தப்பட்டன: அதனால் தூண்கள் தேங்கிக் கிடந்தன என்று நாம் நினைக்கிறோம். ஆனால் அது கவறு: மூன்றாவது மாடி யுடிந்து நான்காவது மாடி, எழுப் பட்படவேண்டுமானால் மூன்றாவது கட்டத்துக் குக்குரிய தூண்களுக்குச் சமமாக சுவர் கவரி களும் எழுப்பப்பட வேண்டும். இப்போதுதான் மூன்றாவது மாடிக்குரிய சுவர் கவரிகளும் அதன் தூண்களின் உச்சத்தைத் தொடுமளவுக்கும் அவற்றேடு ஒன்றுக் கிணறுமல்லவுக்கும் வந்தன் என. மன்றத்தை மாடியில் சுவர் பக்கச் சமய தூண்களும் இடைப்பட்ட மன்றிலைக் கவரிகளும் ஒன்றுக்க் கவக்கும் கட்டம் இப்போது வந்து விட்டது. இனித்தான் அடுத்த மாடிக்குரிய தளரும் அதற்குரிய தூண்களும் எழுப்பப் போகின்றன”

“சமயங்களி குறிய சத்தியத்தை ஏற்றுக் கொண்ட அத்துவைதப் பாரிவைக்குச் சமமாக பொருள் முதல் வாதம், சக்தி முதல்வாதம், சிந்தனை முதல்வாதம் ஆகிய சுவர் பாரிவைக் கோணங்களும் அத்துவைதமாகக் கூந்து அவற்றுக்கும் அப்பால் பட்ட அடித்தள சத்திய எழுச்சியைக் கோரும் கலப்பாகும். அந்தக் கலப்புக்கும் அது சுவலதி லும் கோரும் சத்திய எழுச்சிக்கும் அந்த எழுச்சி சுவலதிலும் தரக்கூடிய விடுதிலைக்குருரிய தத் துவமேதான் பூண்சர்வோதயப் பெருந்தத்து வமாகும். இப்போதைக்கு அந்தளவுக்கு விளங்கிக்கொண்டால் போதும். மற்றவற்றைப் பின்பு ஆராய்வோம்”

வில் பேக்கிரும், இப்போ எளக்கும் உணக்கும் ஒரு கலப்பு அல்லது சமநிலை உண்டாகியுள்ளது: அப்படித்தானே! ”-நல்லவிலம் சிரித்துக்கொண்டே கேட்டேன்.

நானும் சிரித்துக்கொண்டே ஒப்புக்கொண்டேன். “எளக்கும் உணக்குமிட்டேயே ஒரு கலப்பு; அறிவுப் பேரறிவுக் கலப்பு; விஞான மெய்னருக் கலப்பு”

“ஆமாம் அந்தக் கலப்பு சுவர் மன்றிலைகளுக்கு மூரிய கலப்பாகும். அதை மறந்துவிடக் கூடாது. பொருள் முதல்வாதம், ஒனி முதல்வாதம், சக்தி முதல்வாதம், கருத்து முதல்வாதம் ஆகிய சுவர் பாரிவைக் கோணங்களும் அத்துவைதமாகக் கூந்து அவற்றுக்கும் அப்பால் பட்ட அடித்தள சத்திய எழுச்சியைக் கோரும் கலப்பாகும். அந்தக் கலப்புக்கும் அது சுவலதி லும் கோரும் சத்திய எழுச்சிக்கும் அந்த எழுச்சி சுவலதிலும் தரக்கூடிய விடுதிலைக்குருரிய தத் துவமேதான் பூண்சர்வோதயப் பெருந்தத்து வமாகும். இப்போதைக்கு அந்தளவுக்கு விளங்கிக்கொண்டால் போதும். மற்றவற்றைப் பின்பு ஆராய்வோம்”

அத்துடன் நல்லவிலம் தன் விளக்கத்தை முடித்துக் கொண்டான்.

அதற்குமேல் அப்போதைக்கு என்னாலும் போக முடியவில்லை.

சிறுசூழல் 1

திரும்பவும் அவன் கலைக்கத் தொடக்கிய போது நான் எழுப்பவேண்டிய கேள்வியை அவன் எழுப்பிக் கொண்டு ஆரம்பித்தான்.

“மாற்றமுறும் மேலதளங்களின் சுவர் நிலைகளையும் அதாவது ஒளி, சக்தி பொருள், உயிர், சிந்தனை ஆகிய சுவர் நிலைகளையும் அத்துவைத் தாவும் கலைகளும் விஞானம் அவற்றுக்குரிய அடித்தளமான மாற்றமற்ற சத்தியம் இருக்கிறது என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டால் அவ்வது அதைக் கண்டுபிடிக்கத் துணியாவிட்டால் என்ன செய்வது?”

“இனிநைய மனித மனவளர்ச்சி அந்தச் சத்திய தளத்துக்குத் தாவும் சுவர்ப்புக் கட்டத்தில் —அவ்வது சம நிலையில் நிற்கிறது, அப்படித்தானே? ”—நான் கேட்டேன்.

“ஓ இப்போ நி எனினுடைய வார்த்தைக்

அப்போதுதான் எனக்கும் அது ரூபக

த்துக்கு வந்தது: ஞாபகத்துக்கு வறி த
பிறகுதான் அது ஒரு முக்கிய பிரச்சனை என்ப
தையும் என்னுல் உணர்முடிந்தது.

“ஆமாம்” என்று நானும் ஒத்துக்கொடு
டேன். ‘எல்லாவற்றையும் மாற்றமுறும் நிலை
களாகவே அது தீர்க்கமாகவே முடிவு கட்டி
விட்டால்?’

‘இனிமேல் அப்படி முடிவு கட்ட முடியாது’
என்று ஆணித்தரமாக அடித்துக் கூறினான்
நல்லசிவம்.

‘அதற்குரிய சரித்திர காலகட்டம் முடிந்து
விட்டது’ நல்லசிவம் தொடர்ந்தார். “இனிமேல்
அந்த அரை குறை முடிவுகள் எல்லாம்
முற்றுக ஒதுக்கப்படும் கட்டம் வந்துவிட்டது;
மு. பொ. -வுக்கு முன்பு கடிதம் எழுதிய நன்பர்
நம்மை எதிர்த்தால் எப்படி புது எழுச்சியால்
ஒதுக்கப்படுவாரோ அப்படி இந்த விஞ்ஞானமும்
அதன் அரை குறை இடைத்தரிப்புகளும்
இனிமேல் செல்லாதவை யாகினிடும்”

“எப்படி?”

“அப்படிப்பட்ட நிலையை புதிய பூரண சர்
வோதயப்பார்வையும் அதற்குரிய இயக்கமும்
உருவாக்கி விடும்.”

“எப்படி உருவாக்கும்?”

“புதிய சிந்தனைக் கலப்பையும் அது கோரும்
சத்திய எழுச்சியையும் உன்னைப் போன்றவர்
கள் உணரும் போதே நீங்கள் உங்கள் செயல்
களையும் சிந்தனைகளையும் மாற்றிக் கொள்வீர்
னன். அது மற்றவர்களையும் பாதிக்கும். சமூகத்
தையும் பாதிக்கும். புதிய மாற்றம் இயக்க பூரி
வமாக நடத்தப்படும்போது மிக வேகமாக
மாற்றம் வரும். உதாரணமாக இலக்கியத்
துறையில் நீ புதிய சிந்தனைக்கேற்ற விதத்தில்
‘மெய்யுள்’ உரவங்களைப் புகுத்தும்போது
பழைய உருவங்கள், உள்ளடக்கங்கள் எப்படி
வழக்கொழியத் தொடங்குமோ அப்படியே
பழைய விஞ்ஞானமும் இனி வழக்கொழியும்.
பொருள் முதல்வாதம் என்ற சொற்றெழுதரைப்
போல் விஞ்ஞானம் என்ற கொற்றெழுதரும்
ஒதுக்கப்படவிருக்கும்போது விஞ்ஞானிகள்
என்பவர்கள் எப்படி எதிர்த்து நிற்பது? மெய்யு
ஞானிகள் பரவலாகப் பல துறைகளிலும் எழு

வர். அதன் பின்பு சுலப துறைகளிலும் சத்தி
யத்தை எழுப்பும் முயற்சிகளே நடைபெறும்”

“அப்படி நடக்காவிட்டால்?”

“நடக்காமல் இருக்க முடியாது. காரணம்
சுலபதையும் சுலபதுக்கும் பின்னேலுள்ள பேர்
நிலை செய்விக்கிறது. அதைத் தடுக்கும்படியாகவு
சிறந்திவிக்க இல்லை. விளங்கிறதா?”

“விளங்கிறது”

..,சரி அதை விளங்கிக்கொண்ட பிறகு, கம்
மா தர்க்கத்துக்காக அதற்கு எதிராக விவர
திப்போமா?”—நல்லசிலம் கேட்டான்.

“எப்படி?”

“மாற்றமற்ற அடித்தளச் சத்தியத்தை ஏற்றுக்
கொண்டாமல் சுலபதையும் மாற்றமுறும்
நிலைகளாகவே விஞ்ஞானம் எடுத்துக் கொள்கிறது
என்று என்று வைத்துக் கொள்வோம்”

“சரி..”

“அப்படி வைத்துக் கொண்டால் அந்த மாற்றமற்றமுறும் நிலைகளில் எதை முக்கிய நிலையாக விஞ்ஞானம் இனி எடுத்துக்கொள்ளும்? ஒளிநிலையா? சக்தி நிலையா? உயிர் நிலையா? பொருள் நிலையா? சிந்தனை நிலையா?”

“எதை?”

“சிந்தனை நிலையத்தான்”

“ஒனி?”

“பரிமையெப் போக்கின் கடைசி வளர்ச்சி சிந்தனை வளர்ச்சியாக இருப்பதால் அடுத்தகட்ட வளர்ச்சியும் அதை அடிப்படையாகக் கொண்டேவரவேண்டியிருக்கிறது. அத்துடன் சிந்தனை வளர்ச்சி வந்து பரிமைப் போக்கும் புத்திபூர்வமாக உணரப்பட்ட பின் பரிமைமே தன்னைப் பற்றி புத்திபூர்வமாக உணர்ந்திருக்கிறது என்று விஞ்ஞானி சொல்கிறான். எனவே இனிமேல் சிந்தனைப் போக்கை எப்படி வளர்ப்பது என்பதுதான் முக்கிய பிரச்சனையாக இருக்கும். அத்துடன் சிந்தனை என்பது சடம், சக்தி ஆகியவற்றிலிருந்து அடிப்படையில் வெறுப்பாத

அத்துவித நிலையாக இருக்கிறதென்றால் அவற் றுளிருந்து எழுச்சியடைத் திந்தனையை, மனத் தோத ஆராய்வதுதான் சடம், உயிர் ஒளி, கக்தி ஆகிய இவற்றின் உட்டன்மையைக் கண்டு பிழிக் கொடும் உதவும், எனவே எல்லா வகையிலும் சிந்தனை வளர்ச்சிக்கே இனிமேல் விஞ்ஞானம் முதலிடம் கொடுக்கும்.

“அதன்மூலம் என்ன வந்துவிடப்போகிறது? -நான் கேட்டேன்”

“அதன்மூலம் விஞ்ஞானத்திற்கே ஆபத்து வந்து விட்டது”

“எப்படி?”

“சிந்தனை நிலையை மற்ற நிலையில் இருந்து அடிப்படையில் வேறுபடாத அத்துவிதத் தன்மையுடையதாக விஞ்ஞானம் எடுத்துக் கொள்கிறது தானே?”

“ஆம் எடுத்துக் கொள்கிறது”

“அப்படி எடுத்துக் கொண்டால் எதிர்கால சிந்தனை வளர்ச்சி அதிலிருந்து அடிப்படையில் வேறுபடாத மற்றை நிலைகளையெல்லாம் உறிஞ்சிவிடும், அல்லது கரைத்துவிடும் பிரமாண டயான ஏக சிந்தனை வளர்ச்சியாக ஏகீ மாற்றமாட்டாது? என்மாற்றப்பட முடியாது?”

“எனக்கு விளங்கவில்லை”

“எதிர்காலத்தில் சிந்தனையென்பது சடம், கக்தி, ஒளி, என்பவற்றையெல்லாம் முற்றுக்கூட கரைத்து அவற்றையெல்லாம் உருவும் கடந்த ஒரே ஒரு ஏக சிந்தனை நிலையாக ஏன் மாற்ற முடியாது? சடம் இல்லை; உருவும் இல்லை; உயிர் இல்லை; பல்வேறு மாறுபட்ட நிலைகள் இல்லை. ஒரே ஒரு ஏக நிலையும் பொருளுமாக உருவாக்கற சிந்தனை நிலையே எல்லாம் ஆக எங்குமாக ஏன் நிற்கமுடியாது? அந்த ஏக சிந்தனை நிலை தனக்குப் பிழித்தமான வேறு சிந்தனைகளையும் உருவங்களையும் ஏன் கொண்டுவரமாட்டாது?”

“ஓ இது வேறும் கருத்து. அதாவது கற்பனை: என்று ஒதுக்கிக்கட்ட முயன்றேன் நான்.”

“வேறு, கல்லாக இருக்க வேண்டும் என்று

சொல்கிறோய்?” திருப்பியடித்தான் நல்லசிவம். “கல்லும் கற்றினையும் எல்லாம் கரைந்து, கறைக்கப்பட்டு ஏக நிலைவு நிலை மட்டும் எங்கும் பரவி நிற்கும் கட்டம் எதிர்கால சிந்தனை வளர்ச்சிக்கு முடியுமா முடியாதா? அதுதான் கேள்வி”

“முடியலாம் எந்தக் காலத்தில்?” ஆலை

“எந்தக் காலத்தில் என்பதல்ல பிரச்சனை. பிரபஞ்சம் எல்லையற்றது கால வேறுபாடுகள் உள்ளை வையமாக வைத்தலை. எனவே அந்தப் பிரச்சனை வேண்டாம். இப்போ முடியுமா முடியாதா என்பதுதான் முக்கியம்”

“முடியும்” -நான் ஒப்புக் கொள்கிடேன்.

“ஆம் முடியும். அதையும் ஏற்கனவே இன்றைய விஞ்ஞானம் ஒரு கோட்பாடாக வைத்துவிட்டது.”

“எங்கு”

“உங்கள் நாட்டு Arthur Clarkன் 2001 Space odyssey அந்தக் கோட்பாட்டின் அல்லது தத்துவத்தின் கதைதான்.”

நான் யோசித்தேன். நல்லசிவம் சொல்வது சரியாகவேயிருந்தது.

“ஆம் அது உண்மைதான். ஆலை அதனால் இப்போ என்ன வந்துவிட்டது?” -யோசித்த வாரே கேட்டேன்.

“அந்தக் கோட்பாடு தவிர்க்க முடியாதது. அதைப்போலவே அது பிறப்பிக்கும் வேறு கருத்துக்களும் தவிர்க்க முடியாதவை”

“எவ்வ எவ்வு?”

“கோடி குரியன்களும் கோள்களும் உள்ள எல்லையற்ற இப் பிரபஞ்சத்தில் ஏற்கனவே அப்படியொரு நிலை, ஏக சிந்தனை நிலை, எங்காவது ஓர் இடத்தில் வளர்ந்திருக்காதா?”

“இருக்கலாம், இல்லாமல் இருக்கலாம்”

“ஆம் இருக்கலாம் என்பதற்கும் இடம் விட்டுத்தான் ஆகவேண்டும். சரி அடுத்கேள்வி: எல்லைகாணத் தீவிரப்பஞ்சத்தின் தோற்றம் எப்போது ஏற்பட்டது என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல

முடியாது. அப்படித்தானே?

“ஆம்”

“அதன் தோற்றும் அநாசியானது என்றால் பிழையில்லை.”

“ஆம்”

“அப்படியென்றால் எங்காவது ஓர் இடத்தில் (அல்லது பல இடங்களில்) என்றால்திருக்கக் கூடிய அந்த ஏक சிந்தனை நிலையின் தோற்றும் எப்போதோ எந்பட்டிருக்கலாம்.”

“இருக்கலாம் இல்லாமல் இருக்கலாம்.”

“ஆம் இருக்கலாம் என்பதற்கும் இடம் விட தேதான் ஆகவேண்டும். அப்படியென்றால் அந்த ஏக சிந்தனை நிலையின் தோற்றும் அநாசியானதே என்பதே பொருத்தம்.

“இருக்கலாம் இல்லாமல் இருக்கலாம்.”

“ஆம் இருக்கலாம் என்பதற்கும் இடம் விட தேதான் ஆகவேண்டும். இனி அடுத்தகேள்வி:- அந்த ஏக சிந்தனை நிலை ஏதோ ஒரு தனி இடத்தில் என்றார்ச்சியற்று பறவியிருந்தாலும் அது சகல பிரபஞ்ச இயக்கங்களையும் கட்டுப்படுத்தவும், ஆற்றுப்படுத்தவும் கூடிய வல்லமை வரவிந்ததாகவும் இருக்கலாம். நானும் நீயும் கூட அந்த ஏக சிந்தனை நிலையின் கட்டுப்பாட்டுக்குட்பட்டவர்களாகவே நம்மை அறியாமலேயே வாழ்ந்துகொண்டுஇருக்கலாத் தானே? ஒரு வேளை இன்று வறையும் அந்தனை உருவங்களும் தோற்றங்களும் செயல்களும் சிந்தனைகளும் அதனுலேயே உருவரக்கப்பட்டனவாயும் இருக்கலாம்.”

“ஆம் அப்படிச் செயல்வதுதான் சரியான விஞ்ஞானியின் பதில். இருக்கலாம் என்பதற்கும் இடம் விட்டுத்தான் ஆகவேண்டும். அப்படியென்றால்என்றோ ஓர் தெய்வலோகத்திலிருந்து சர்வ வல்லமை பொருந்திய இறைவன் எவ்வளவும் செய்வித்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்ற பழைய சமயங்களின் என்றார்ச்சியற்றுத் துவைதப்பரர்வைக்கும் புதிய விஞ்ஞானத்தின் கோட்பாட்டுக்கும் என்ன வித்தியாசம் இருக்கிறது.”

நல்வசிவத்தின் கேள்வித் தொடர்கள் எழுப்பிய அதிர்வுகள் என் மனதின் பல கேள்வை எல் லைகளையும் உடைத்துக் கொண்டு எல்லையற்று விரிந்து கொண்டிருந்தன. ஒருவித விதத்தைப் பரவசம் என்னை ஆட்கொள்ளத் தொட்டுகியது. என்னுல் அவன்து கேள்விக்குப் பதிலளிக்க முடிவாலில்லை.

“வித்தியாசம் இல்லை வினாங்கிறதா?” நல்ல விலம் என்பதில் எதிர்பார்க்காமல் தொடர்ந்தான். புதிய விஞ்ஞானத்தின் அதவைத் கோட்பாட்டைத்தான் என்றார்ச்சியடைந்த சமய ஞானத்தின் அதவைதப் பார்வை, பிரமமேசக்தி, சக்தியே பிரமம் என்று ஏற்கனவே கண்டு பிழித்து நிருபித்து விட்டது.

“புதிய அதவைத் தீந்தனை மூலம் எங்கோடு நிருத்தில் என்றார்ச்சியடைத்திருக்கக்கூடிய ஏக சிந்தனை நிலையை மறுக்கமுடியாது. இருக்கும் விஞ்ஞானம் தவிர்க்க முடியாத வகையில் இத் தப்பழைய அதவைத் தமிழ் ஞானத்தைக் காலப் போக்கில் ஏற்றுத்தான் ஆகவேண்டுமென்பதிப்பார்த்தாலும் விஞ்ஞானம் இனிமேல் சமய ஞானத்தால் விழுங்கப்படவே போகிறது. எப்போது அதவைதப் பார்வையை விஞ்ஞானம் ஏற்றுக்கொண்டதோ அப்போதே அதன்காலம் முடியத் தொடக்கிவிட்டது.”

“விஞ்ஞான அறிவு அந்தனவு உச்சத்திற்கு வளர்ந்தபின் அது அடுத்த கட்டப் பேரறினைப் பேர்ஞான ஈர்ப்புக்குள் விழுந்து கரைவது தனி ரச்சமுடியாததாகி விடுகிறது. இனிமேல் அந்தக் கரைவினதும் கலப்பிடித்தும் காலம், விஞ்ஞானம் என்ற கொல்வே வழக் கொழியும் காலம்

நான் பேசாமல் உட்கார்ந்திருந்தேன்னான் நினைவுகள் பிரபஞ்சத்தின் பெரும் பெரும் வெளிகளில் எல்லாம் ஒடிக்கொண்டிருந்தன. சளிக்கோளத்தின் சந்திரனுக்கப்பால் அந்தக் காட்சிகள் தெரிந்தன. ஆர்தர் லிளார்க்கின் Space odyssey காட்சிகள் பரிஞமை வளர்ச்சியற்று ஏக விஞ்ஞான சிந்தனையானது உருவங்களைக் கடந்து எண்ணறிந்து குரியன்களையும் கோளங்களையும் கரைத்தும் உருவாக்கியும் தனது பெரும் விலையை நடத்திக் கொண்டிருந்தது. இருப்பினும் அது இன்னும் தன்னை பிரபஞ்சம் எங்கும் விபாபித்த, கூலவற்றிலும் ஊடுகுவியசுக் கிறதையாக வளர்க்காமலே இருந்தது.

அந்த வகையில் ஆர்தர் கிளார்க்கின் பேரறிவு உருவத்துக்குட்பட்டதாகவும், எல்லைக்குட்பட்டதாகவுமே இருந்தது.

நல்லசிவத்தின் விளக்கங்களைக் கேட்டபின் எனக்கு அந்த விஞ்ஞான கணத்தை எல்லாம் வெறும் அங்பங்களாகவே தெரிந்தன.

அந்தவுக்கு ஏக சிந்தனையை வளர்க்க முடியுமானால் ஏன் இன்னும் அதற்கப்பாலும் போக முடியாது?

நமது விஞ்ஞானிகள் தமது மனங்களின் பழக்க தோஷங்களால் கட்டுப்பட்டவர்களாகவே தெரிந்தார்கள். அதனால் அந்த ஏக சிந்தனை வளர்ச்சியை அதன் பூரண எல்லைவரை விடுவிக்க முடியாதவர்களாகவே தெரிந்தனர்.

ஏக சிந்தனை வளர்ச்சியின் பூரண எல்லை எது?

எல்லையற்று எங்கும் வியாபித்து, எல்லாவற்றிலும் ஊடுருவி எல்லாற்றையும் உருவாக்கியும் கரைத்தும் நாத்தனம் செய்யும் நிலைதான் அதன் எல்லையற்ற எல்லையாக இருக்க முடியும்.

அது இனிமேல்தான் வரவேண்டுமென்று இல்லை. ஏற்கனவே அது வந்துவிட்டிருச்கலாம் பிரபஞ்சத்தின் தோற்றம் அநாதியானது போல் அதன் தோற்றமும் அநாதியாக இருக்கலாம். அது இன்று நாம் காணும் பிரபஞ்சத்தை உருவாக்கியிருக்கலாம். பிரபஞ்சமும் அது ஏம் பிரிக்க முடியாத அத்வைதப் பொருளாக ஆதியாய், அநாதியாய் என்றுமேயிருக்கலாம்.

விஞ்ஞானம் அதை மறுக்கமுடியாது. இநுக்கலாம்; இவ்வாரமல் இருக்கலாம் என்றுமட்டும் சொல்லலாம்.

ஆனால் சனிக்கோளத்திற்கப்பால் கண்ணுக்குப் புலப்படாத விளைவென் மூலையில் ஏக சிந்தனையானது உருவத்தைச் சென்த புதிய வீஸையில் இறங்கிவிட்டிருப்பதாக விஞ்ஞானம் கற்பிக்கப்பண்ண முடியுமானால் இந்த எங்கும் வியாபிக்க ஈத்தியம் பற்றிய சமய ஞானச் சருத்து அதை விட விஞ்ஞானமாகவும் உண்மையான பிரபஞ்ச யதார்த்தமாகவும் தெரிய வில்லையா?

அடுத்த கோளங்களிலிருந்து வளர்ச்சியை நெந்த விஞ்ஞானிகள் இங்கு வருவார்கள் அல்லது செய்தி அனுப்புவார்கள் என்று கருதி அதற்குரிய கருவிகளோடு பூமியில் விஞ்ஞானிகள் இனிமேல் காலம் காலமாகத் தவமியற்ற வும் கூட தயாராய் இருக்கிறார்கள். அந்த நிலையில் அடுத்த உலகப் பேரறிவு உண்டு அகத்திற்குள்ளும் இருக்கிறது. அதை முதலில் அடைவதற்குத் தவமியற்றவும் என்று சொல்லும் சமயஞானம் விஞ்ஞானத்தையும் கடந்த விஞ்ஞானமாகத் தெரியவில்லையா?

எதிர்கால சிந்தனை வளர்ச்சி ஏக சிந்தனை நிலை வளர்ச்சியாக மாறி எல்லாவற்றையும் ஆக்கி அழித்து வீலை நடத்த முடியும் என்று ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமானால் ஏற்கனவே அந்த நிலை வந்துவிட்டது என்பதையும் மறுக்க முடியாது.

நான் என்பாட்டில் சொல்லிக் கொண்டிருக்கேன்.

“இருப்பவையெல்லாம் அதன் படைப்பேதான் என்பதையும் மறுக்கமுடியாது. இருப்பவையெல்லாம் அதன் படைப்பேதான் என்றால் இருப்பவற்றுக்கும் அதுக்கும் அடிப்படையில் இரண்டற்ற ஒருமையான அத்துவிதத் தன்மை இருக்கிறது என்பதையும் மறுக்கமுடியாது. அதே துடன் இனிமேல் இருக்கலாம் அல்லது இல்லாமல் இருக்கலாம் என்றும் விஞ்ஞானம் பதிலளிக்க முடியாது”

“காரணம்?..”-இப்போ நல்லசிவம் கேட்டான்.

“காரணம்”-நான் கூறினேன் “காரணம் அப்படித்தான் அது இருக்கிறது என்று அதைப்பற்றி ஆராய்ந்த மெய்ஞானிகள் ஏற்கனவே கூறியுள்ளனர். அவர்களின் ஆதாரங்களை ஆராயாமல் எதையும் இனி விஞ்ஞானத்தால் மறுக்கவும் முடியாது”

“சரியான முடிவு” என்று என்னை பாராட்டினால் நல்லசிவம்.

“சரியான முடிவு. நீ அந்த முடிவை எடுக்கும் வகைக்கும்கான நானும் காத்திருந்தேன். இனிமேல் சமூகத்தின் சகல சிந்தனைகளையும் செய்க்களையும் அந்த வழியில் ஆற்றுப்படுத்துவது

தான் நமது வேலை. எந்த எந்தவிதக் கற்பணை களுக்கும் இனி இடமில்லை. விஞ்ஞானம் அதையும் இனி மறுத்தால் அதைவீடப் பிழையான கற்பணுவாதம் வேறு ஒன்றும் இருக்கமுடியாது.

‘சுகல கற்பணைகளையும் நாம் இனி அழிப்போம்’ என்று சபதமெடுத்தேன் நான்.

‘அழிப்பது அவசியம் தான், ஆனால் நாம் அழிப்பதற்காக மட்டும் வாலினீல் நமது அடிப்படையில் ஒரே மெய்நிலையே என் படித் தொடர்வை மூலமாக வேலை செய்து விட்டது!

படை வேலை ஆக்கவேலை தான்.

நமது பாஸை இனி மெய்ஹுதல்வாதம், அடித்தன சுத்தியழும் மேகதளமற்ற நிலைகளும் அடிப்படையில் ஒரே மெய்நிலையே என் படித் தொடர்வை மூலமாக வேலை செய்து விட்டது!

என்னிடம் அவன் எழுப்பிய பாஸை அலைகள் என்னை முற்றாக ஆட்கொள்ளத் தொடர்வை செய்து; அவனை நான் இறக அணைத்துக்கொண்டு படித் தொடர்வை மூலமாக வேலை செய்து விட்டது!

வெளிவந்துவிட்டது!

வெளிவந்துவிட்டது!

கந்தையா நவரேந்திரன்

எழுதிய

வி மி ப் பு ண ர் வு

பற்றிய விளக்கக்கங்கள்

ஜே. கிருஷ்ணமூர்த்தியின் சொற்பொழிவுகளை
அடிப்படையாகக் கொண்டவை

★ மேற்கூறிய சிலக்கிலூம் வேகமாகப் பாதிப்பை ஏற்படுத்திவரும் ஜே. கிருஷ்ணமூர்த்தியின் சிந்தனைகள் ஒவ்வொருவரும் படிக்க வேண்டியவை

★ உனக்கு நீயே ஒளியாயிரு என்று கூறும் ஜே. கே, ஒவ்வொருவரும் முழுமையாகவும் ஆனந்தமாகவும், உள்ளமையாகவும் வாழ்வதற்கும், மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெறுவதற்குமிருந்து அடிப்படைத் தேவைகள் பற்றி பல்வேறு கோணங்களில் ஆராய்கிறார்.

★ சாதாரணர்களும் விளங்கிக்கொள்ளும் வகையில் கூடிய விளக்கங்களோடு, இவ்வாவண தமிழில் எல்லோருக்கும் தெளிவாக விளங்கிக்கொள்ளும் நடையில் எழுதப் பெற்றுள்ளது

ஒவ்வொருவரும் கட்டாயம் படிக்கவேண்டிய நூல் பிரதிகள் வேண்டு வோர் மேன்வரும் முகவரியுடன் தொடர்பு கொள்க:

க நவரேந்திரன்

171, மகாவத்தை வீதி,
கிருஷ் மாஸ்
கொழும்பு-14.

காலஞ் சென்ற எமது அருமைக் கணவரும், அன்புத் தந்தையும், பிரபஸ வர்த்தகருமான உயர்திருமு. முத்தையா பிள்ளை அவர்களின் ஆருவது ஆண்டு சிரார்த்த தினத்தை அன்புடன் நினைவு கூருகிறோம்.

அன்பு மனைவியாரும்
மக்களும்

சுவையான உணவுவகைகளுக்கு

|

V

வோட்டஸ் கபே

|

V

பஸ் நிலையம்
இரத்தினபுரி

|

V

இன்றே சுவையுங்கள்

மீண்டும் வெளிவருகிறது
சமுத்தின் இலக்கிய அழுது

“தமிழ்முது”

வி.கே.பி.தொழிலகம்

புளியங்கலை
ஊர்காவற்றுறை

சுகல திருநாட்களுக்கும், சிறந்த
துணிகளில் உடுப்புக்கள் தயா
ரித்து மலிவான விலையில் விற்
பனை செய்யுமிடம்

[விழியம் செய்யுங்கள்]

பூரணி முகவரி

பூரணி
35, சப்பாத்து வீதி,
கொழும்பு.13.

WITH BEST COMPLIMENTS OF

R. M. THIRUVADY CHETTIAR

124, 4TH CROSS STREET, COLOMBO 11

NAGOOR CANY ROPE INDUSTRIES

CATTLENOSE ROPE, TWINE, NYLON ROPE
AND
ALL KINDS OF ROPE MANUFACTURERS

Sales and office:-

128, MALIBAN STREET, COLOMBO-11.

TELEPHONE- 22982

Poorani - Quarterly Registered as a Newspaper in Sri Lanka Jan. March 1974

With best Compliments of

K. V. S. & CO.

49, 4th Cross Street,
COLOMBO 11.

Published by Poorani Literary Group - Printed at Ananda Printers,
119, Jayanthaweerasekera Mawatta, Colombo-10.
Edited by N. K. Mahalingam, K. Saddanathan